

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Teologická fakulta
Katedra církevních dějin

Bakalářská práce

HISTORIE OBLÁTŮ V ČESKÝCH ZEMÍCH OD ROKU
1911-1950

Vedoucí práce: prof. ThLic. PaedDr. Martin Weis, Th.D.

Autor práce: Jarmila Růžičková
Studijní obor: Náboženská výchova a etika
Ročník: IV.

16.10. 2011

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně, pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění, souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě, elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách.

16. října 2011

Jarmila Růžičková

Děkuji vedoucímu bakalářské práce prof. ThLic. PaedDr. Martinu Weisovi, Th.D. za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce. Můj velký dík patří také všem oblátům, kteří přispěli ke vzniku této práce.

Obsah

Úvod.....	5
1 Misijní kongregace OMI	8
2 Historie oblátů v Čechách	12
2.1 Příklad do Čech.....	12
2.2 Vybrané osobnosti z řad oblátů působících v Čechách	14
2.2.1 P. Jan Václav Straka, OMI	14
2.2.2 Novicové Bruno a Josefa 1946-1949.....	16
2.2.3 P. Josef Mathuni, OMI	17
2.2.4 Situace dalších oblátů podle svědectví P. Karla Zeisera, OMI	18
2.2.5 Situace dalších oblátů podle svědectví P. G. Ecklbauera, OMI.....	21
2.3 Vybraná místa působení oblátů v Čechách	22
2.3.1 Varnsdorf.....	22
2.3.2 Fryšava – Břežany	24
2.3.3 Újezd svatého Kříže.....	26
2.3.4 Teplá	27
2.3.5 Cheb.....	28
2.3.6 Stará Voda	28
2.3.7 Kájov.....	29
2.3.8 Ústí nad Labem	30
2.3.9 Brno	31
Závěr	32
Seznam literatury	34
Seznam zkratk	39
Seznam příloh	40
Přílohy.....	41

Úvod

Předkládaná bakalářská práce se zabývá historií a působením Kongregace misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné na území současné České republiky v letech 1911-1950.

Cílem práce je vykreslit obraz historie přítomnosti kongregace oblátů Panny Marie Neposkvrněné a působení její členů, misionářů oblátů v uvedeném časovém období na našem území. Prvořadým úkolem bylo poukázat na významnost této kongregace – oblátů Neposkvrněné Panny Marie. Práce se snaží především o podrobnější popsání osobností této celosvětové misijní kongregace, kteří u nás v daném období působili. Na základě provedeného zkoumání, jsou evidentní určité důležité skutečnosti, které se v kongregaci misionářů oblátů odehrály právě ve vztahu k naší prožívané současnosti.

Na počátku bylo nutno zmapovat možnosti a dostupnost potřebných pramenů. Práce vychází z několika zdrojů. Základním zdrojem pro získání konkrétních informací týkajících se příchodu oblátů do českých zemí, byla kniha *Neztrácejte naději* od Aloise Kratochvíla. Vzhledem k absenci jakékoli kroniky či pamětní knihy kongregace oblátů je dalším důležitým knižním zdrojem publikace *Řeholní život v Českých zemích* od Karmelitánského nakladatelství. Dále byly pro práci důležité zejména osobní dopisy oblátů, které nám přinášejí velmi zajímavé postřehy. Nalezla jsem je především v knize *Neztrácejte naději* např. korespondenci. Této korespondence je však velmi málo.

Ve snaze o získání dalších materiálů jsem využila i internetové stránky oblátů. Zde jsem našla i základní informace o vzniku této kongregace.

Významným pramenem byla i diplomová práce o. Günthera Ecklbauera, OMI,¹ který věnoval událostem týkajícím se přítomnosti kongregace oblátů v českých zemích značnou pozornost. Je totiž velmi důležité, že rakouská provincie Kongregace misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné vznikla

¹Kirchengeschichte der Kath.-Theol. Hochschule Linz, referent Univ.-Prof. Dr. Rudolf Zinnhobler, práce obhájena v roce 1990.

v důsledku odsunu oblátů z Československa po druhé světové válce. Většina oblátů byla totiž německého původu a odešla spolu s odsunutým německým obyvatelstvem. Při psaní této práce bylo použito metody přímé, která se opírala o dostupnou publikovanou literaturu. Jako nedostatek by mi mohlo být vytýkáno převážně kronikářské zpracování. Zvolila jsem však tento způsob vzhledem k charakteristice pramenů, které k této problematice existují. Farní úřad Kájov, kde působil poslední český oblát a zároveň poslední český (československý) provinciál, má právě svůj fond v SOKA Český Krumlov. Písemný materiál farního úřadu v Kájově byl ukládán od nejstarších dob v budově farního úřadu. V prvním inventáři kostela a fary, pořízeném farářem Pilsem, najdeme přesný seznam kostelních knih a bul o odpustcích i jiných listin, uložených na faře. Materiál však pochází z dob počátku 16. století až ze začátku 19. stol. V roce 1956 byla převezena část materiálu z farního úřadu do Okresního archivu v Českém Krumlově. V Státním oblastním archivu v Třeboni je deponován také fond *Obláti Kájov*. Zde jsem našla také několik zajímavostí. Pro ucelenější pohled na jednotlivé osobnosti oblátů by bylo zapotřebí vyhledat další možné informace – například z kroniky kongregace OMI. To může být předmětem budoucího rozšíření této práce až po současnost.

Práce je strukturována do několika kapitol. Téma historie oblátů v Českých zemích bylo nutno zasadit do všeobecných tehdejších poměrů včetně politické situace, abychom pochopili všechny důležité souvislosti doby.

Práce je strukturována do dvou základních kapitol s úvodem, závěrem a dalšími nutnými náležitostmi, jako jsou přílohy, seznam zkratk a literatury. První kapitola stručně seznamuje se vznikem kongregace misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné v celosvětovém kontextu. Druhá kapitola je nejrozsáhlejší a tvoří téměř dvě třetiny celé práce, což je přirozené, neboť se věnuje striktně vlastnímu tématu práce. Vykresluje osobnosti oblátů a jejich činnost od roku 1911 do roku 1950. Popisuje historii oblátů a jejich příchod. Dále se zabývá osudy Bruna Branného a Josefa Nalewajky. Popisuje vybrané osobnosti z řad oblátů působících v Čechách. Umožňuje nám to vytvořit si představu o životě oblátů v té době.

Dále obsahuje též svědectví dvou současných oblátů rakouského původu P. Karla Zaisera, OMI a P. Günthera Ecklbauera, OMI, kteří působí nebo působili (v případě P. Ecklbauera) v současné době na území České republiky a poznáme zde také jednotlivé založené oblátské domy. Některé přílohy se zabývají archivními prameny.

Téma jsem si vybrala, protože dosud nebylo kompletně zpracováno a myslím, že náhled do historie oblátů v Českých zemích by se dal například využít k vzájemnému hlubšímu poznání sloužících kněží a pro upevnění misijní identity nové vznikající skupiny spolupracujících laiků v rámci takzvané „oblátské rodiny“.

1 Misijní kongregace OMI

V této kapitole přiblížím založení kongregace a zakladatele oblátů, jeho život a poslání.

OMI je misijní kongregace založená v roce 1816 francouzským knězem a pozdějším biskupem Evženem de Mazenodem, budoucím biskupem v Marseille, kterého 3. prosince 1995 svatořečil papež Jan Pavel II.² Evžen de Mazenod (1789-1861), měl před očima především ty, kteří byli opuštěni, bezradní, bez Boží i lidské lásky. Byla to doba po Velké francouzské revoluci. Vztahy a důvěra k Bohu a církvi i mezi lidmi navzájem se podařilo totálně rozbít. Zvláště u prostého lidu na venkově. Opuštěnost a neznalost Boží lásky byly v Evženových očích největší chudobou, která může člověka potkat. Začátky Kongregace misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné (OMI) sahají na jih Francie, kam se Evžen de Mazenod vrací po mnohaleté emigraci v Itálii (jeho osud utečence začíná, když mu bylo 9 let). Rok 1816 je v historii řeholního společenství oblátů počátkem nesnadné, ale velmi pozeňhané cesty, která dodnes dovedla kongregaci téměř do 70 zemí všech světadílů.³

Svatý Evžen po návratu z emigrace odchází do Paříže, kde se za velmi mimořádných okolností připravoval na kněžství. Byla to doba napoleonské vlády a tedy tvrdého útisku těch, kteří zůstali věrni Římu. Evžen se v této době pro své schopnosti, věrnost papeži a výbornou znalost italštiny stává spojkou mezi papežem a tzv. černými kardinály, kteří byli Napoleonem⁴ „svléknuti z purpuru“ protože nepodepsali tzv. státní přísahu.⁵ Když se Evžen po skončení studií vrátil do Aix nechtěl jít do běžné farní pastorace. Chtěl se věnovat těm, kteří už byli mimo dosah církve a chtěl být volný pro dnes bychom řekli kategoriální pastoraci.

² Svatořečení proběhlo v Římě, srov. text kanonizační buly, homilie sv. otce JPII lze konzultovat na oficiálních stránkách Svatého stolce http://www.vatican.va/holy_father/john_paul_ii/homilies/1995/documents/hf_jp-ii_hom_19951203_de-mazenod_it.html.

³ Rozhovor ze dne 17.10.2011 s provinčním vikářem P. Martinem Sedloňem, OMI.

⁴ K této problematice blíže MANFRED, A. Z. *Napoleon Bonaparte*. Praha: Svoboda, 1990. s. 616, ISBN 80-205-0129-0.

⁵ Srov. KADLEC, J. *Přehled církevních dějin 2*. Praha Zvon, 1991. ISBN 80-7113-003-6.

Měl před očima především mladé a vězně. Neunikl mu ani zoufalý stav náboženského života na venkově. Každé ráno slavil mši svatou v kostele svaté Magdaleny ve svém rodném Aix en Provence. Potkával ráno dělníky, kteří šli do práce. Protože mše svatá byla v latině a kázání ve francouzštině, svatý Evžen zjistil, že chudí ničemu nerozumí. Začíná kázat a katechizovat v provensálštině.

V prvním kázání, svatý Evžen říká: „*Pojďte tedy, ať už jste kdokoli. Dělníci, řemeslníci čím jste v očích světa? Vy sluhové, čím jste v očích světa? Zemědělci rolníci, kým jste v očích světa? Vy, kteří jste odpad společnosti. Soucítím s vaším stavem. Ukážu vám, čím jste v očích Božích.*“ Pochopil kdo je Bůh a čím jsou oni v jeho očích. „*Vy jste Božími syny skrze Ježíše Krista. Dědici Božího království. Uvnitř vás je nesmrtelná duše, stvořená k jeho obrazu, která je před Bohem nejcennější*“ Zdroj tohoto „revolučního přístupu“ můžeme nalézt v jeho hluboké zkušenosti na velký pátek 1807, kdy svatý Evžen udělal hlubokou proměňující zkušenost, když se díval na kříž. Tam začíná jeho rozhodující konverze a cesta nejen ke kněžství, ale i k rozhodnutí darovat svůj život těm nejopuštěnějším. Začal se věnovat především mladým, kteří byli i potencionální silou pro obnovu společnosti po francouzské revoluci.⁶

Na začátku měl okolo sebe skupinu mladých lidí, bylo jich asi 300. Setkávali se každý čtvrtek a neděli. Svatý Evžen si vybíral mezi mladými, kteří byli ochotni a schopni, kteří se mohli formovat. Každý den, když šel na mši svatou tak procházel okolo vězení. Začal dělat katecheze i zde. Chtěl jim říct: „*Vy, jste podle světa odpad, ale Ježíš Kristus za vás zemřel*“. V té době ve Francii převládá Jansenismus. Lidé, vězni nemohou přistupovat ke svátostem. Evžen říká: „*Ne, tohle tak není, osoba se může obrátit*“. Doprovází je v hodinách jejich odsouzení k smrti. on je doprovázel. Jeho obětavá služba ho přivedla na pokraj smrti. Celonoční modlitby těch kterým sloužil, zvláště mladým ho vrátily k životu. Uvědomuje si, že potřebuje spolupracovníky, kněze, kteří mohou pokračovat v jeho díle. Začíná oslovovat první druhy. Nazve je obláty, tedy těmi, kdo jsou

⁶ K problematice proticírkevních skutků francouzských revolucionářů srov. TINKOVÁ D. *Revoluční Francie 1787-1799*. Praha: Triton, 2008. ISBN 978-80-7387-211-3.

zcela zasvěcení – obětování Boží službě. První obláti začínají žít 25. 1. 1816 v bývalém karmelitánském klášteře v Aix. Odtud odcházeli dělat lidové misie. Tento dům byl také místem trvalé misie. Pracoval s mladými. Mimořádným způsobem se navštěvovali nemocní. Po dvou letech převzali obláti poutní místo Notre Dame de Laus v sousední diecézi. Součástí poslání je i být na mariánských místech. V roce 1832 byl svatý Evžen jmenován generálním vikářem a následně se stal biskupem v Marseille v roce 1837 a byl jím až do smrti. Chtěl celou diecézi přivádět k Bohu. Dal jí poznat, kdo je Bůh. Kdo je spasitel. Kdo jsou oni v jeho očích. Pracoval s nemocnými, s přistavními dělníky, formoval skupiny, aby byli kvasem. Mezi přední charakterovou vlastnost Evžena patřila jeho lidskost. Byl velmi emotivní. Celý život bojoval se svou emotivností. Měl obrovskou potřebu důvěrných vztahů. Byl vynikajícím kazatelem. Díky svému lidství se stal svatým.⁷

Oblát přijímá Marii⁸ Matku Kristovu za matku svou. Odevzdává jí své srdce a ona se pro něj stává věčnou oporou. Obláti plní slova Kristova „*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu*“ (Mk 16,15). Ježíš se obrací k chudým. Obláti se snaží projevit největší lásku hlavně chudým.⁹ Svatý Evžen chtěl mít ve své kongregaci jen takové, kteří jsou zapálení pro Krista. V roce 1825 napsal úvod ke Stanovám kongregace, byl velký spisovatel a psal hodně dopisů a vždy si zakládal ještě jejich kopie. Něco málo z dopisů sv. Evžena. Skupinový vzor, ke kterému se Evžen neustále vracel byl stejný jako u apoštolů a prvních křesťanů : „*Budou si uvědomovat, že jsou povoláni, aby pokračovali v příkladu, který první křesťané dali světu od počátku křesťanství a stejně jako oni, si nebudou moci dovolit být ovlivněni kouzlem všech svodů, které jim svět nastaví do práce, aby je porazil.* Toto byl model, který byl blízký Evženovu srdci a k jehož žití neustále zval ostatní. *Všichni věřící se věnovali apoštolskému učení, přátelství,*

⁷ SANTUCCI F., OMI přednáška ze dne 22.10.2011 v Klokotech.

⁸ Pro uvedení do tématu lze doporučit například monografii: WEIS M., *Mariánské zrcadlo*, nakladatelství katolický týdeník s.r.o. Praha, 2002 v edici studie TF JU svazek 22.; WEIS M., *Mariánské květy*, v nakladatelství Sursum Tišnov vydal Milan Badal, 2003, v edici studie TFJU svazek 28, s. 175.

⁹ Srov. Autor neuveden. obláti. (cit.15.10.2011) Dostupné na internetu: <http://www.oblati.cz/oblati/uvod.html/>.

sdílení jídla (včetně večeře Páně) a modlili se. (Sk 2:42). Nikdy nepochybuji o tom, že malá skupina přemýšlivých, angažovaných občanů může změnit svět. Nic jiného nikdy svět nezměnilo. Margaret Mead 1901-1978 antropoložka“.¹⁰

Kongregace má své „Stanovy a pravidla“ má generální kapitulu, ta volí generálního představeného, který sídlí v Římě. Provincie tvoří region. Provincie musí mít hmotný základ, tři domy a dost členů. V čele každého společenství stojí představený. Všichni obláti jsou si před Bohem rovni. Mottem oblátů je: „Pán mě poslal, abych přinášel chudým radostnou zvěst“. (Lk 4,18). Hlásají chudým radostnou zvěst. Cílem oblátů je aby člověk byl opravdu šťastný.

Oblátský kříž ve spojení se zeměkoulí je znakem oblátů. Ti působí po celém světě. Oblátský kříž se dědí, když nový oblát skládá věčné sliby, dědí kříž po zemřelém spolubratrovi. Skládá slib chudoby, čistoty, poslušnosti a věrnosti.¹¹ Mezi vlastnosti obláta má patřit, láska ke Kristu, být fascinován církví, šťastný a otevřený člověk milující druhého člověka. Komunitní život je pestrý a živý. Oblát je k dispozici těm, kteří ho v nouzi potřebují¹². Obláti jdou po stopách Evžena de Mazenod (1782-1861), který trpěl nad žalostným duchovním stavem ve Francii po napoleonské době. Hledal stejně smýšlející kněze. Evženovým ideálem bylo evangelizovat za doprovodu Panny Marie. Vzorem pro jeho stanovy se staly stanovy sv. Alfonse Liguori¹³ (redemptoristů). Jednoty a plnosti svého života dosahují obláti jen v Ježíši Kristu a prostřednictvím Něj. Působí ve velmi rozličných druzích apoštolské služby, avšak každý skutek jejich života je příležitostí k setkání s Kristem, který se jejich prostřednictvím dává ostatním a skrze ostatní se dává jim. Udržují se v atmosféře ticha a vnitřního pokoje a tak vyhledávají Pánovu přítomnost v srdcích lidí a v událostech každodenního života,

¹⁰ Srov. M. MEAD. Eugen De Mazenod (cit.17.10.2011) Dostupné na internetu: http://feedproxy.google.com/~r/EugeneDeMazenod/~3/sGWEsb1PnPo/?utm_source=feedburner&utm_medium=email

¹¹ Srov. Autor neuveden. Historie oblátů (cit.15.10.2011) Dostupné na internetu: <http://www.ceska-televize/porady/zasveceni/oblati/vzdelavaci/>.

¹² Srov. Autor neuveden. Historie oblátů (cit.16.10.2011) Dostupné na internetu:<http://www.ceska-televize/porady/zasveceni/oblati/vzdelavaci/>.

¹³ Srov. SCHAUBER, V. SCHINDLER, H.M. *Rok se svatými*. 2. vyd. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 1997. ISBN 83-7224-330-1.

stejně jako v Božím slově, v modlitbě a ve svátostech. Jako poutníci krácejí spolu s Ježíšem ve víře, naději a lásce.¹⁴ Kongregace oblátů je ve světě známá tím, že vyniká lidovými misemi a prací s mládeží. Oblát má považovat pozemské bohatství za nic, aby lépe mohl získat Krista, aby mohl být blíže Kristu. Jako řeholní oděv používají obláti černou kleriku a oblátský kříž, který nosí za pasem, kříž dostávají při věčných slibech. Bílou kleriku nosí obláti působící v horkých misijních zemích.

Obláti přijímají nové členy do prenoviciátu, který není nutný, neboť záleží například na tom, jaké má žadatel vzdělání. Maturita je nutnost vyšší vzdělání je výhodné. Do noviciátu vstupuje žadatel na jeden rok. Po ukončení noviciátu skládá tři dočasné sliby a jeden věčný, tím se zavazuje, že zůstane v kongregaci až do smrti.¹⁵ Výňatky z konstitucí upozorní na skutečnosti. Vybírám z konstitucí.¹⁶

2 Historie oblátů v Čechách

2.1 Příchod do Čech

Obláti byli na naše území roku 1911¹⁷ pozváni pro pastorační německy mluvícího obyvatelstva v pohraničí. S odsunem¹⁸ tohoto obyvatelstva po 2. světové válce obláti téměř všichni odešli.¹⁹ Zůstali jen tři. Poslední oblát

¹⁴ Srov. Konstituce 31. Jednota života, život ve víře, oddíl druhý.

¹⁵ Srov. *Řeholní život v českých zemích*: Kostelní Vydří, 1997. s. 96.

¹⁶ „Všechno co ve svém životě konáme, je příležitostí k osobnímu setkání s Pánem. Neboť skrze nás se dává ostatním a skrze ostatní se dává nám“ Konstituce číslo 31. „V atmosféře soustředění a vnitřního pokoje hledáme Pána v srdcích lidí i v událostech každodenního života, stejně jako ve slově Božím, v modlitbě a ve svátostech. S vírou nadějí a láskou jsme jako poutníci na cestě za Ježíšem“. Konstituce číslo 31. „Chválíme Pána přednášíme mu každodenní starostlivost o ty, ke kterým nás poslal“ Srov. 2 Kor. 11,28. „Celý náš život je modlitbou, aby v nás a skrze nás přišlo Království Boží“. Konstituce číslo 32. „Snažme se být blízcí těm, mezi nimiž působíme, a bereme vždy zřetel na jejich hodnoty a snahy. Nebojme se jasně a zřetelně vyzdvihnout požadavky evangelia. Aby poselství spásy zasáhlo všechny lidi, mějme odvahu hledat nové cesty. Svou vlastní nedostatečnost pokorně uznáme. V důvěře v Boží moc se však snažme vést všechny, zvláště chudé lidi, aby si uvědomovali svou lidskou důstojnost a byli si vědomi, že jsou Božími dětmi“. Konstituce číslo 8.

¹⁷ Srov. Kratochvíl, A.F. *Neztrácejte naději*, s. 111.

¹⁸ K této problematice STANĚK, T. *Odsun Němců z Československa 1945-1947*. Praha: Academia, Naše vojsko, 1991. ISBN 80-200-0328-2.

¹⁹ K této problematice blíže WEIS, M. *Svědectví dokumentů: Katolická církev v archívních materiálech jihočeských archivů let 1949-1976*.

předrevoluční generace P. Václav Straka, OMI zemřel v roce 1970.²⁰ „Do zemí svatováclavské koruny první obláti přišli v roce 1911 do Litoměřické diecéze v Čechách a do Brněnské diecéze na Moravě. Obláti tedy vstoupili na křesťanskou půdu a do zemí s více než tisíciletými katolickými kořeny. V době jejich příchodu spravoval Petrův stolec papež Pius X.(1903-1914)²¹, syn chudých italských chalupníků, Pontifex pozoruhodného pastoračního úsilí a rozhledu, svatořečený 40 let po smrti v roce 1954 svým neméně slavným nástupcem, obdivovaným i pomlouvaným trpítelem Piem XII.(1939-1958)“.²² Češi, kteří se marně domáhali svých práv, která jim patřila však neuspěli. V roce 1897 probíhala jazyková úprava zákonů, kterou Němci potlačili. Rok 1898 jsou oblasti rozdělené podle úřední řeči. Poslední předválečný parlament²³ byl zvolen v roce 1911. Skládal se z 553 členů, poslanců pro Čechy a Moravu 144, socialisté měli 39 poslanců. Zbytek Mladočeši a jiné strany hájící katolické zásady.²⁴ „Již během první světové války²⁵ a hlavně po jejím skončení došlo, se spolu s protirakouskou vlnou vzdmula vlna protikatolická. V předvečer první světové války paradoxně tvořil živnou půdu antikatolictví nacionalismus a třídní boj“²⁶. „Příchod oblátů do severočeského Varnsdorfu a jihomoravské Fryšavy je třeba vidět v historickém rámci tehdejších poměrů a proto bylo vhodné předeslat několik všeobecných poznámek, umožňujících lepší chápání vnějších vlivů na pozitivní nebo negativní postoje ke katolické církvi v Čechách a na Moravě“.²⁷

„S příchodem oblátů do Varnsdorfu a do Fryšavy souvisejí také okolnosti uváděné P. Ecklbauerem v jeho diplomové práci z roku 1990: „Německá provincie

²⁰ Rozhovor ze dne 17.10.2010 s provinčním vikářem P. Martinem Sedloňem, OMI.

²¹ Srov. MAREK, P. a kol. *Korespondence katolické moderny*. Olomouc: Gloria Rosice, 2007, s.12-13. ISBN 978-80-86760-41-4

²² Kratochvíl, A.F. *Neztrácejte naději*, s.112.

²³ KÁRNÍK, Z. *České země v éře První republiky 1918-1938*. Díl první. Vznik budování a zlatá léta republiky 1918-1929. Praha, Libri, 2000.ISBN 80-7277.027-6.

²⁴ Srov. KRATOCHVÍL, A.F. *Neztrácejte naději*, s.113.

²⁵ K této problematice blíže KEEGAN, J. *První světová válka*. Praha, Plzeň: Beta- Dobrovský, Ševčík, 2002. s.383

²⁶ Srov. KRATOCHVÍL, A.F. *Neztrácejte naději*, s. 113.

²⁷ Tamtéž, s.114.

oblátů, jmenovitě tehdejší provinciál P. Kassiepe,²⁸ se obávala rostoucího vlivu socialistického hnutí v Německu a možných následků, jež z toho mohly vzejít“.²⁹

V září 1911 tedy přichází obláti do Varnsdorfu a poté na jižní Moravu do Fryšavy. V roce 1914 se rozvoj kongregace zastavil, neboť vypukla první světová válka. Následkem války³⁰ byl rozpad říše, vznik nových států, ale také majetková a duchovní nouze, která se týkala všech. Po vzniku České republiky³¹ v roce 1924 vzniká samostatná provincie podřízená provincii německé. Dne 4. dubna 1927 se zakládá samostatná Československá provincie. Byl pokus oddělit území obývané Němci od Čech a území, které obývali Maďaři oddělit od Slovenska. V Čechách a na Moravě lidé ničili sochy Panny Marie, Nejsvětější trojice, svatého Jana Nepomuckého atd. Ze škol se odstraňovaly kříže. Misijní kongregace OMI zakládá domy, kde rozvíjí své působení roku 1911 dům ve Varnsdorfu, 1911 ve Fryšavě později Břežanech, 1925 v Chebu, 1925 v Teplé u Lovosic, 1930 v Kájově, 1930 ve Staré Vodě, 1938 v Brně. Obláti působili nejdéle v Kájově, po válce se ostatní domy se ruší.³²

2.2 Vybrané osobnosti z řad oblátů působících v Čechách

2.2.1 P. Jan Václav Straka, OMI

Poslední český provinciál. Narozen 15. května 1916 v Českých Budějovicích. Roku 1937 skládal první sliby, kněžské svěcení přijal v roce 1943 umírá 1970 v Českém Krumlově. Brzy po narození ztratil Jan při autonehodě rodiče a vyrostl v sirotčinci u sester svatého Karla Boromejského. V roce 1930 nastoupil do juniorátu otců oblátů v Teplé. Po ukončení školy vstoupil do noviciátu v Kájově a od roku 1937 studoval v Římě, po vysvěcení působil jako

²⁸ Kassiepe, P. Maximilian: narozen 1867, zemřel 1.11.1948 blízko Holandska, první sliby 1887, kněžské svěcení 1893. P. G ECKLBAUER, OMI, *ČSR – Provinz der Oblaten M. I.*, 1990, s.175.

²⁹ KRATOCHVÍL, A.F. *Neztrácejte naději*, s. 114.

³⁰ K této problematice blíže KREJČÍ, O. *Válka*. Praha: Profesional Publishing, s.175, ISBN 978 80-7431-056-0.

³¹ K této problematice SLÁDEK, M. *Němci v Čechách*. Pragma 2002. ISBN 80-7205-901-7.

³² srov. KRATOCHVÍL, A.F. *Misijní abeceda oblátů*, s. 11-12.

duchovní české spojenecké divize v Itálii. Po válce se vrátil do Čech a v roce 1946 byl ustanoven superiorem českého distriktu v Kájově u Českého Krumlova, kde se v tomto poutním místě věnoval duchovní správě. P. Strakovi, OMI se dokonce podařilo po válce obnovit tradiční Hořické pašijové hry.

V roce 1949 komunistický ateismus³³ zcela udusil oblátské společenství v Čechách a otec Jan v Kájově osaměl. Od roku 1969 byl Kájov³⁴ využíván jako exerciční dům, kde otec Jan poskytoval duchovní cvičení. Tehdy měl tři farnosti a jeho jediným dopravním prostředkem bylo prastaré, věčně rozbité auto. Často tedy jezdil i ve velkých mrazech na motocyklu po zledovatělých cestách, pak sloužil mši svatou ve studených kostelech a vracel se do Kájova na kost zmrzlý. Ani mladý organismus zátěž nevydržel. Omrzly mu obě nohy a po zanedbané lékařské péči se již nedaly zachránit. Amputovali mu nejdříve část jedné nohy. Naučil se používat protézu a byl přeložen do Hluboké nad Vltavou, aby byl blíže budějovické nemocnici. Odumírání tkáně se však nepodařilo zastavit. Kousek po kousku mu amputovali až ke kolenu nejdříve jednu a pak i druhou nohu. Hrdinsky snášel utrpení, přičemž vědomí nenahraditelnosti kněžské služby, misijní duch a neokázalé plnění povinností mu bylo vlastní. Pokud si naříkal, tak jen humorně tím, že si sám ze sebe tropil šprýmy. V důsledku amputace nohou byl však ve své službě silně omezen. Zemřel po hrdinsky snášeném utrpení 2. ledna roku 1970 a odpočívá vedle kájovské svatyně, kam byl navzdory těžké nemoci opět dosazen v roce 1968.³⁵ Kněz a oblát Jan Václav Straka, OMI nemohl tušit, že se jeho pohnutý a bolestný úděl stane základem, na němž Boží prozřetelnost vztyčí nový začátek Misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné, kteří po letech odmlky opět působí na území České Republiky. P. Straka, OMI byl oblát české národnosti. Díky Brunovi Brannymu se zachovaly dopisy psané po roce 1960, které jsou

³³ K problematice života církví v bývalém Československu za časů komunistické totality se zabývá kolektivní monografie WEIS, M. – SVOBODA, R. *Kříž pod rudou hvězdou*. JIH: České Budějovice, 2009.

³⁴ PAVELEC, P. Poutní místo Kájov (stručný průvodce).

³⁵ Srov. ECKLBAUER, G., OMI, *ČSR– Provinz der Oblaten M. I.*, 1990, s. 159-161.

jediným svědectvím.³⁶

2.2.2 Novicové Bruno a Josefa 1946-1949

V poválečných letech³⁷ působili v Orlové dva němečtí obláti, byl to P. Karel Hahner, OMI³⁸ a P. Siegfried Herlt, OMI³⁹. Bruno Branny⁴⁰ jim rád ministroval a byli jeho vzorem do té míry, že se rozhodl stát knězem – oblátem. Spolu s Josefem Nalewajkou⁴¹ si sbalili si kufry a odjeli do Kájova, kde vstoupili do noviciátu. Tam v klášterní kapli při mši svaté 1.11.1947 do rukou provinciála P. Jana Straky, OMI⁴² složili slib čistoty, poslušnosti a chudoby na dobu jednoho roku. Slibu se zúčastnili i jejich rodiče spolu s manžely Kropáčkovými tj. kuchařinka Josefina a její manžel pan Alois Kropáč, jenž byl kostelník. On jim skoro denně vypravoval jak se modlí večer na kůru a slyší hlasy andělů jak ho povzbuzují k modlitbě. Kuchařinka Josefa, kterou měli rádi jako svou vlastní maminku, jim zůstala v paměti, neboť je naučila překrásnou písničku v němčině. Noviciát pod vedením P. Josefa Windricha, OMI⁴³ v nich zanechal nesmazatelnou stopu pro celý jejich další život. Rovněž velice formoval jejich život jednorozční pobyt v kněžském semináři v Českých Budějovicích v době působení Mons. Josefa Hloucha.⁴⁴ Pravidelně každou neděli po obědě koncertoval jejich seminární orchestr za účasti pana biskupa. Bruno Branny hrál v orchestru na housle. Koncem 2. semestru roku 1949 byl rozpuštěn klášter bratří Nejsvětější Svátosti „petrínů“ a jejich členové byly zatčeni.⁴⁵ Obdobně byly rozpuštěny další řehole⁴⁶

³⁶ Srov. KRATOCHVÍL A.F., *Neztrácejte naději*, s. 124.

³⁷ K této problematice blíže VAŠKO, V. *Neumlčená díl I.*, Praha: Zvon 1990

³⁸ Narozen 21.8.1903, zemřel 3.10.1978, první sliby 1922, kněžské svěcení 1927, srov. G. ECKLBAUER, *Provincz der Oblaten M.I., Linz 1990*. s. 173.

³⁹ Narozen 29.4.1910, zemřel 20.12.1981, první sliby 1929, kněžské svěcení 1934, tamtéž s.174.

⁴⁰ První sliby 1948, tamtéž, s.170.

⁴¹ První sliby 1948, tamtéž, s.177.

⁴² Narozen 15.5.1916 v Českých Budějovicích, zemřel 2.1.1970 v Českém Krumlově, první sliby 1937, kněžské svěcení 1943, do roku 1946 byl představeným, tamtéž, s.180.

⁴³ Narozen 25.12.1881, zemřel 3.7. 1975, první sliby 1907, kněžské svěcení 1925, srov. G. ECKLBAUER, *Provincz der Oblaten M.I., Linz 1990* s.182.

⁴⁴ Josef Hlouch možno srov. WEIS, M. *Svědectví dokumentů. Katolická církev v archivních materiálech jihočeských archivů let 1949-1976*.

⁴⁵ K problematice osudy katolické církve WEIS, M. *Osudy katolické církve na Jihu*

a tžž osud čekal klášter v Kájově.⁴⁷ Po poradě s P. Strakou sbalili Bruno a Josef své věci a vrátili se do Orlové a Stonavy ke svým rodičům. Teprve po sametové revoluci nastala možnost dokončení teologického studia na teologické fakultě v Olomouci. Tam Bruno Branny dokončil studium na fakultě a v roce 1994 přijal jáhenské svěcení z rukou arcibiskupa Jana Graubnera.⁴⁸

2.2.3 P. Josef Mathuni, OMI

Narodil se dne 11. 2. 1921 v Kladenském Rovném, tato osada patřila do Kájovské farnosti. Rodiče měli statek a čtyři syny, dva padli ve válce. Josef vystudoval gymnázium oblátů v Teplé. Když byl juniorát zavřen, pokračoval jinde a potom šel na vojnu, ve Francii byl zajat. Roku 1946 propuštěn, odešel k oblátům, vystudoval v německém klášteře Engelpertu a Hünfeldu. První sliby složil v roce 1947.⁴⁹ Roku 1952 byl vysvěcen na kněze a stává se členem rakouské provincie. Byl misijním ředitelem, exercitátorem a vynikajícím zpovědníkem. Staral se o zajištění misí a misionářů. Byl vynalézavý při obstarávání finančních prostředků pro misie. Pocházel ze Šumavy, studoval a byl vysvěcen v Německu a působil v Rakousku. Měl velmi pozitivní vztah k provincii a k českému národu. Miloval řeholní společenství, což formovalo jeho život. Jeho rodiče, ač byli zámožní umírají ve velké bídě v Rakousku.⁵⁰ Snažil se obnovit kontakty s kněžími a laiky, na místech kde působili obláti. Přivážel rakouské studenty a bohoslovce. Bohoslovcům ukazoval život pronásledované církve. Zprostředkoval kontakty s českými kněžími, kteří přicházeli z vězení.⁵¹ *Po neděli naplněné odpočinkem a turistikou se účastníci vrátili do Kapitulního sálu a hned si vyslechli smutnou zprávu o automobilové nehodě, která se stala v Rakousku a*

Čech v padesátých letech, s. 44-56.

⁴⁶ WEIS, M. Přesvědčovací akce „svlékni hábit“ ve světle archivních materiálů. *Studia theologica* ST37 XI:3,s.63-76.

⁴⁷ K tomuto tématu blíže WEIS, M. *Svědectví dokumentů. Katolická církev v archivních materiálech jihočeských archivů let 1949-1976*, s. 62.

⁴⁸ Svědectví, písemný dopis od jáhna Bruna Braného ze dne 20.10.2010.

⁴⁹ ECKLBAUER, G. *Provinz der Oblaten M.I.*, Linz 1990, s.177.

⁵⁰ Srov. KRATOCHVÍL, A. F. *Neztrácejte naději*, s.135.

⁵¹ Srov. tamtéž, s.136.

při níž zahynul velký oblát, který celý svůj život zasvětil podpoře zahraničních misí. Otec Mathuni, OMI se v roce 1956 stal v Rakousku ředitelem MMW – Mariánské misijní dílo. Nedávno ho předal do rukou mladšímu spolubratru o.Tomáši Vyhnálkovi, OMI.⁵²

2.2.4 Situace dalších oblátů podle svědectví P. Karla Zaisera, OMI

V roce 1911 byl založen první řeholní dům ve Varnsdorfu a v Břežanech. Od tohoto roku začínají obláti působit v českých zemích a jsou od generálních představených pověřeni lidovými misijemi ve farnostech. Ve Varnsdorfu a Břežanech působili skoro jen mezi německy mluvícími lidmi. Taková byla situace až do roku 1924. Česká republika nebyla spojena s Němci. Ještě za staré monarchie, dal kníže Lichněstěj dal zámek oblátům, aby založili oblátskou školu, ale Němci zámek prodali. V roce 1924 vznikl vikariát, který byl nezávislý na německé provincii 1924 - 1927. Provincie byla od roku 1927. Československo bylo rozdělené vzali jim německé části. Všechny oblátské domy byly na německém území kolem hranic. Jen Brno na českém území. Obláti působili většinou jen mezi Němci. Stará Voda bylo poutní místo. Ve Staré Vodě byli lidi německy mluvící. Na největší pouť přicházeli pěšky z Kroměříže do Staré Vody. Ve Staré Vodě trochu působili obláti i mezi Čechy, ale většinou mezi Němci. První otec Gregor Peter, OMI⁵³ uměl česky. Jako kněz dělal výpomoc v České zemi a učil se. P. Johannes Kässmann, OMI, uměl česky, zůstal v Ústí nad Labem. P. Kässmann, OMI byl vysvěcen na kněze roku 1936. P. Kässmann, OMI ve válce navštěvoval vězení v Drážďanech, navštěvoval tam slovanicky mluvící lidi. Bylo to tajné. Například v tehdejší době za krádež balíku na poště byl trest smrti. P. Kässmann, OMI připravoval odsouzené na smrt. V roce 1945-1946 byl v Ústí nad Labem krutý odsun Němců. Lidé byli zavražděni. P. Kässmann, OMI zažil jak lidé ve vězení trpí. Slované trpěli ve válce. 1895 Německá provincie. V Německu

⁵² Zpráva z Kapituly, Oblátské misijní informace ze dne 20.9.2010.

⁵³ Narozen 7.4.1908 Chebu, první sliby 1930, kněžské svěcení 1935, srov. ECKLBAUER, G. ČSR– Provinz der Oblaten M.I., Linz, 1990 s.178.

restruktivní zákony. Němečtí obláti měli jeden dům v Holandsku a v Německu kláštery. Misie v německých koloniích. Obláti zakládali školy, které připravovali pro službu v koloniích. České země patřili do Rakouska - Uherska. Obláti mysleli také na Vídeň. První přišel otec Adolf Chvála. Narodil se v roce 1868 ve Vídni. Byl to vídeňák českého původu ve Varnsdorfu. Krátkou dobu působil ve Varnsdorfu, poté v Německu. Pocházel z Vídně a v Chebu vedl hotel. Cheb byl Německy mluvící město. V Římě je jeho křestní list, narodil se ve Vídni. Jeho matka byla rozená Procházková. Psal se Chvála poté změna na Chwala. Jeho otec byl malířem obrazů mezi světovými válkami, což uvádí Česká encyklopedie z roku 1943.

Město Varnsdorf bylo na hranici s Německem, Fryšava u Znojma, Cheb - Egerland, Teplá – Teplei, Kájov u Českého Krumlova, Stará Voda. Oblátský dům v Brně byl založen před druhou světovou válkou. Po ní provincie založila ještě jeden dům ve Vídni.

Heiligkreutz – Svatý Kříž. Do roku 1945 většinou z Německa. Měli zájem mít školu po maturitě. Oblátská škola gymnázium poté noviciát v Teplé. Jeden žák Vavrečka zemřel jako bohoslovec v Římě.⁵⁴ Otec Straka, OMI vysvěcen na kněze 1943, zemřel 1970. Pohřben v Kájově. Mezi obláty byl také otec Kácl Karel, OMI⁵⁵ zemřel v době druhé světové války a jeho bratr se vrátil do Kanady. Mezi obláty také působil jeden Francouz Schaller Luzian, OMI⁵⁶ z Alias – Lotrinsko mluvil německy. Zemřel v Rakousku. Když Hitler přišel měla škola i jednoho žáka z Podkarpatské Rusy. Dva první oblátské domy byly až do roku 1924. Nové založení pokračování vikariátu až do založení provincie 1927-1938. V té době založen oblátský provinční dům Kájov, Vídeň, Ústí nad Labem, Brno. V roce 1938 velká politická změna.⁵⁷ Obláti pracovali s dětmi a dorostem. Prováděli misionářskou pastorační a prohlubovali víru. Prováděli pastorační ve farnostech a

⁵⁴ Oldřich narozen 19.2.1916, zemřel 8.6.1938, první sliby 1936, srov. G ECKLBAUER, ČSR *Provinz der Oblaten M.I.*, Linz, 1990 s.181.

⁵⁵ Narozen 28.8.1891 v Obořišti okr. Příbram, zemřel 16.6.1943, první sliby 1915, kněžské svěcení 1920, tamtéž, s.175.

⁵⁶ Narozen 3.3.1903, zemřel 28.8.1976, první sliby 1923, kněžské svěcení 1928, tamtéž, s.179.

⁵⁷ K této problematice blíže ČELOVSKÝ, B. *Mnichovská dohoda 1938*. Šenov u Ostravy: TILIA 1999. ISBN 80-86101-19-3.

poutních místech. Měli vlastní díla provincie. Prováděli duchovní cvičení exercicie, pastorační u řeholních sester, pastorační u kněží a u mládeže.⁵⁸ Měli také spisový apoštolát. Provincie byla pod nacistickou nadvládou 1938 – 1945.⁵⁹ Odsunem Němců vše krachovalo během let 1945-1947.⁶⁰ Otec Straka, OMI (představený) je jeden z těch mála co zůstali. Dva novicové začali studovat, pak přišli komunisté⁶¹. Němci odešli do Rakouska. Jeden oblátský Němec Karl Hahner, OMI⁶² byl uvězněn. Myslel si, že je chytřejší než komunisti. Přecházel přes hranice, ale byl zadržen. Řeholní sestry ve vězení ho chválily. Provokoval, byla to jeho vina, že ho uvěznili. Dalšími obláty na území České republiky v té době byli: otec Herlt narozen 29.4.1910, zemřel 20.12.1981. První sliby složil v roce 1929. Kněžské svěcení přijal 1934. P. Theisen Philip, OMI narodil se 27.10.1893, zemřel 5.8.1961. První sliby složil v roce 1915 a kněžské svěcení přijal v roce 1923. P. Windrich Josef, OMI narodil se 25.12.1881. Byl kaplanem v Kájově a novicmistrem. Působil až do roku 1951 v Čechách. Otec Windrich, OMI byl už děkanem, když přišel do noviciátu. První sliby složil 1907, kněžské svěcení přijal roku 1925. Umírá 3.7.1975 ve Steyru. P. Johannes Kröll, OMI byl provinciálem v Česku. Narodil se v Německu 16.6.1886. První sliby složil v roce 1905, kněžské svěcení přijal 1910. Napsal knihu „*Dějiny české provincie*“ Od roku 1930 - 1936 byl prvním provinciálem v Rakousku 1946-1947/53. Umírá 1.10.1961. P. Fromm, OMI byl od roku 1939-1946 provinciálem v Německu. Od roku 1939-1945 byl provinciálem Sudetsko-německé provincie.⁶³

⁵⁸ K této problematice blíže WEIS, M. *Osudy katolické církve na Jihu Čech – Péče o kněžský dorost a CMBF*, s.77-81.

⁵⁹ K tématu nacistická nadvláda možno srov. WEIS, M. *Osudy katolické církve na Jihu Čech v období Protektorátu Čechy a Morava*, in *Studia theologica* ISSN 1212-8570, s. 63-70.

⁶⁰ Odsun možno srov. WEIS, M. *Svědectví dokumentů: Katolická církev v archívních materiálech jihočeských archivů let 1949-1976*.

⁶¹ Příchod komunistů možno srov. K problematice omezování liturgického života DEML, Z. *Pod dohledem církevních tajemníků*, Brno: CKD, 2008 zaobírá se omezováním činnosti katolické církve v Československu 1945-1989.

⁶² Nar. 21.8.1903, zemřel 3.10.1978, první sliby 1922, kněžské svěcení 1927, ECKLBAUER, G. *ČSR – Provinz der Oblaten M.I.*, Linz, 1990, s.173.

⁶³ Svědectví ze dne 1.11.2011, P. Karel Zaiser, OMI.

2.2.5 Situace dalších oblátů podle svědectví P. Günthera Ecklbauera, OMI

Cíle oblátů první cíl německá skupina, německy mluvící, ne jako ve farní správě přidala se duchovní. Začaly se zakládat domy Fryšava – farnost. Obláti měli potřebu uchopit fary. Vznikaly lidové misie. Potom se rozvíjí duchovní služby. Zvlášť služby na prohloubení víry. Fryšava byla německy mluvící oblast. Varnsdorf také byla oblast německy mluvící. Farnost duchovní středisko u Karla Boromejského, kterou obláti koupili, zde začali činnost s mládeží. Vztah k Čechům, jestli chtěli zakládat něco pro Čechy, soustředili se na německy mluvící v Teplé, kde byl také malý seminář. Byli zde národnostní sváry.⁶⁴

První zajímavý oblát - vídeňský Čech Chwala začal působit, ale byl ostrý a nepohodl se s ním ani biskup. Ve skutečnosti to bylo fiasko. Biskup je povolal do farnosti, volný kostel v nové oblasti zasvěcený k Nejsvětějšímu srdci Pána Ježíše. Ani kněz, ani vikář o tom nevěděli. Biskup tam poslal obláty. Lidé je vnímali jako vetřelce. Oblast byla střediskem liberálních katolíků a obláti měli přinést katolického ducha. Avšak nebyli přijati katolickými kněžími. Lidé o oblátech nic nevěděli a ti byli izolováni. P. Chwala povolán do Německa a pak škodil oblátům. Mluvil o tom, že jejich práce nemá smysl. P. Schiling, OMI přišel po otci Chwalovi. Uklidnil situaci a udělal kompromis. V roce 1945 vzniká velká komunita ve Vídni. Ve Fryšavě byl otec Haim, OMI první český provinciál od roku 1927-1929. Otec Haim, OMI mluvil česky, protože pocházel z Hlučínska. Měl německé jméno a patřil do spolku německých kněží kde byl jeho místopředsedou. Měl vybudovat malý seminář jen pro české kluky. Provinční rada to neschválila, přišlo by více kluků. Měli dvě až tři místa, kde by mohli udělat seminář. První skutečný Čech byl otec Straka, OMI a dva Češi z Kanady /Káčlovi/. Jeden kněz, jeden bratr Kácl, který zemřel ve válce. Neuměl dobře česky. Otec Haim, OMI na ně mluvil česky, otec Kácl měl pomáhat, ale neuměl česky. Ani se nechtěl vrátit do České Republiky. Lidé si mysleli, že obláti budou

⁶⁴ K tématice Čechů a Němců WEIS, M. *Svědectví dokumentů: Katolická církev v archivních materiálech jihočeských archivů let 1949-1976.*

zavádět starší křesťanské tradice, byli o tom i články v novinách a proto neměli zpočátku k oblátům velkou důvěru.⁶⁵

2.3 Vybraná místa působení oblátů v Čechách

2.3.1 Varnsdorf

Město Varnsdorf nedaleko hranic mělo osmnáct tisíc obyvatel, kteří byli zaměstnání v textilních továrnách na pilách a ve stavebních závodech. Město Varnsdorf mělo několik škol a divadla. Ve městě byli katolíci, protestanti a starokatolíci. Biskup Gross⁶⁶ byl rád, že obláti měli možnost zde působit a jednal s tehdejším generálním představeným mons. Donttevillem.⁶⁷

Do německých farností vysílal české kněze. Oblát, který přichází jako první do Varnsdorfu v roce 1911 se jmenoval Adolf Chvála, OMI. Bydlel u děkana. Po něm přichází Br.Alois Herda,⁶⁸ nastěhoval se do domu 278, neboť malý klášter předělávali. V přízemí bydlel pan Říha s rodinou. Po něm následně přichází P. Wilhiem Schwane, OMI⁶⁹ který se mohl ihned nastěhovat a P. Johannes Dies, OMI⁷⁰ který byl jako duchovní v nemocnici a starobincích. Nebydlel s oblátý v domě, bydlel na svém pracovišti v nemocnici. Proto se dlouho nevědělo, že také on patří k oblátům Tak byla první komunita kompletní. Obláti přicházeli tajně, neboť biskup se obával kampaně zaměřené proti nim. Tohle tajnůstkářství vyvolávalo u lidí nedůvěru v oblátý a situaci ještě ztěžovalo. V prosinci 1911 začal divoký boj mezi liberálními novinami „Obrana“ a křesťansko-sociálními novinami „Rakouské lidové noviny“, u kterých pan Říha pracoval jako redaktor. V prvním článku novin Obrana vyšlo upozornění na řádové členy. Skutečně se objevily dotazy a reakce lidí. Následovali další články. Lidé měli strach, že jde o jakési narušování míru. Po dalším článku odpověděli

⁶⁵ Svědectví ze dne 13.8.2011, P. G ECKLBAUER, OMI.

⁶⁶ Nar.10.10. 1896, zemřel 20.1.1931, litoměřický biskup 1910-1931, srov. ECKLBAUER, G. *ČSR – Provinz der Oblaten M.I.*, 1990 Linz, s. 173.

⁶⁷ Augustin Donttevilla narozen 1857, zemřel 30.11.1931, první sliby 1879, kněžské svěcení 1885., tamtéž, s. 172.

⁶⁸ Nar. 1884, zemřel 8.5.1918, první sliby v roce 1905., tamtéž, s.174.

⁶⁹ Nar. 27.6.1878, zemřel 20.11.1918, první sliby 1896, kněžské svěcení 1901., tamtéž, s. 180.

⁷⁰ Nar.1878, zemřel 12.12.1916, první sliby 1898, kněžské svěcení 1903., tamtéž, s. 172.

noviny významnými argumenty. Od roku 1912 působí obláti ve farnosti, mezi nemocnými, vyučují náboženství a vedou komunitu. Po vypuknutí světové války se hlásil P. Schwane, OMI na vojnu jako vojenský duchovní, avšak 19. listopadu umírá následkem prvních bojů. V době války se působení oblátů zúžilo pouze na duchovní správu.⁷¹ Dne 9. února umírá katecheta Hirschmann. Činnost oblátů se začala svobodně rozvíjet. Mezi činnosti oblátů patřila duchovní správa v nemocnicích a pečovatelských domech, přednášky pro řádové sestry, výuka náboženství. Práce s dětmi souvisela s výukou ve školách, vedou také exercicie pro žáky. V roce 1920 obláti museli ukončit činnost v pečovatelském domě, protože správa domu si už nepřála duchovního. Vedle všech těchto úkolů si jako zvláštní hodnotu zachovávají lidové misie. Již brzy počet misí a počet oblátů ve Varnsdorfu narůstal. V roce 1916 měl dům pět oblátů. Vykonali 53 misí, exercicií a mnoho výpomocí. Po krátkém přerušení, v posledním válečném roce⁷², kdy tři obláti byli u armády a dva zůstali v domě musí duchovní správu musí přizpůsobit místním podmínkám, misie nekonají. V říjnu 1922 obláti zřídili farní knihovnu s 500 svazky knih a začali vydávat časopis „*Warnsdorfer Hausblätter*“.

(Varnsdorfské domácí listy).⁷³ Dům byl převeden v roce 1922 do majetku Společnosti Karla Boromejského. Dne 19. března 1924 byl zřízen vikariát, dům ve Varnsdorfu měl 8 kněží, z nichž dva žili v České Kamenici. Bratr Herda padl 8. května ve válce. V roce 1924 obláti uskutečnili 22 misí, čtyři obnovené misie, 23 exercicií k tomu ještě 4 řady kázání, 190 přednášek s promítáním, 145 výpomocí. Obláti dostávali v tuto chvíli tolik nabídek, že některé nabídky museli odmítnout.

V postní době potřebovali o několika nedělích výpomoc cizích farářů, aby mohli vykonávat bohoslužby v kostele u sv. Karla ve Varnsdorfu.⁷⁴ Kněží Drössler Franz, OMI⁷⁵, Göbel Karl, OMI⁷⁶, Kadenbach Johanes, OMI⁷⁷, Kröll Johanes,

⁷¹ K problematice omezování liturgického života možno srov. DEML, Z. *Pod dohledem církevní tajemníků*. Brno: CKD, 2008 zaobírá se omezováním činnosti katolické církve v Československu 1945-1989.

⁷² ECKLBAUER, G. *ČSR – Provinz der Oblaten M.I.*, 1990 Linz, s. 173.

⁷³ Srov. KRATOCHVÍL, A.F. *Neztrácejte naději*, s.116.

⁷⁴ Srov. ECKLBAUER, G. *ČSR – Provinz der Oblaten M.I.*, 1990 Linz, s 36-54.

⁷⁵ Nar.1891, zemřel 22.8.1963, první sliby 1913, kněžské svěcení 1921, tamtéž, s. 172.

⁷⁶ Nar.1887, zemřel 13.11.1928, první sliby 1908, kněžské svěcení 1913, tamtéž, s. 173.

OMI⁷⁸, Lenzen Karl, OMI⁷⁹, Nolte Ludwig, OMI⁸⁰, Rieckenbrauck Theodor, OMI⁸¹, Schillings Alois, OMI.⁸² Všichni byli Němci. Obláti staví nový dům v roce 1934 vedle kostela svatého Karla. V únoru 1949 zatkli P. Hahnera, OMI⁸³ posledního obláta ve Varnsdorfu a rezidence zaniká.⁸⁴

2.3.2 Fryšava – Břežany

Daleko déle než Čechy zůstala Morava zemědělskou zemí. Moravský kulturní život i šlechta byl více ovlivněn němčinou než Čechy. Stará vedoucí vrstva vysoké šlechty a velkostatkářů, zůstala vždy do vysokého stupně nadnárodní a vícejazyčná. Proto se jí také podařilo až do světové války udržet klíčové pozice v armádě, diplomacii a nejvyšší státní správě. Také v katolických spolicích, které se rozvíjely, zaujímal roli šlechtici Aloys Liechtenstein, kníže Lobkowitz, ale chyběl dostatečný počet katolických laiků. Církevní život se projevoval klerikálně. Byl určován klérem. Němci brněnské diecéze sídlili v úrodné nížině hraničící s Dolním Rakouskem. Jejich život měl převážně zemědělský charakter. Byli proto také těsně spojeni s církevním životem a zvyklostmi. Tento kraj byl dobrou půdou pro povolání kazatelů a řádové činnosti. Proto se oblátům velmi hodilo, že je brněnský biskup Huyn je povolal na jižní Moravu. Přivedl do své diecéze i jiné řády. Záleželo mu na tom, aby v německých farnostech usadil více německých kněží, protože si od toho sliboval účinnější pastorační práci v děkanství, ke kterému patřila i Fryšava. Tehdy tam byl i vedle oblátů i jeden německý farář.⁸⁵ V červenci 1912 zakládají obláti ve Fryšavě dům. Je to druhý dům po Varnsdorfu. Obec se nachází jihozápadně od Pohořelic v brněnské diecézi. Po druhé světové

⁷⁷ Nar.1892, zemřel 12.2.1961, první sliby 1912, kněžské svěcení 1920, tamtéž, s. 175.

⁷⁸ Nar.16.6.1886, zemřel 1.10.1961, první sliby 1905, kněžské svěcení 1910, tamtéž, s. 176.

⁷⁹ Nar.1890, zemřel 9.9.1951, první sliby 1915, kněžské svěcení 1922, tamtéž, s. 176.

⁸⁰ Nar.1887, zemřel 25.2.1925, první sliby 1911, kněžské svěcení 1920, tamtéž, s. 177.

⁸¹ Nar.15.2.1884, zemřel 27.2.1967, první sliby 1908, kněžské svěcení 1913.

ECKLBAUER, G. *ČSR – Provinz der Oblaten M.I.*, 1990 Linz, s. 178.

⁸² Nar.12.2.1877, zemřel 22.12.1953, první sliby 1899, kněžské svěcení 1904, tamtéž, s. 179.

⁸³ OREMUS, *Modlitby a pobožnosti oblátů Neposkvrněné Panny Marie. Sestavil podle franc.orig.*

P. Karel Hahner O. Nep.P.M., Varnsdorf, Církevně povoleno Imprimatur.

⁸⁴ Srov. Kratochvíl A.F. *Neztrácejte naději*, str. 116.

⁸⁵ Srov. ECKLBAUER, G. *ČSR – Provinz der Oblaten M.I.*, s. 55.

válce obec přejmenovaná na Břežany. Když obláti museli opustit Fryšavu, obec ještě nebyla přejmenována. Z neznámých důvodů musel odstoupit tehdejší brněnský biskup Mons. Pavel hrabě Huyn⁸⁶ (1904-1916), který se stal v roce 1916 pražským arcibiskupem a po vzniku Československé republiky odstoupil.⁸⁷ I biskup litoměřický měl zájem o německé kněze. V té době byl velký nedostatek duchovních povolání. Do brněnské diecéze byl vyslaný oblát P. Karel Heim, OMI⁸⁸, biskup Huyn ho posílá nejdříve do jiné farnosti, kde byl kaplanem, později od 1.7.1912 ho umístil jako faráře ve Fryšavě. Kaplanem pro Fryšavu byl jmenován oblát P. Josef Montang, OMI.⁸⁹ Do komunity patřil i bohoslovec Bernard Erdmann. Farní dům byl prázdný, proto P. Kassiepe, OMI musel nakoupit veškerý nábytek. Německá provincie vybavila faru z vlastních prostředků. V domě nebyla žádná kaple. Obláti se společně modlili opodál v kostele. Také zde ve Fryšavě museli trpět napadáním a útoky, které byly rozšířeny politickými protivníky. Brněnský biskup přenechává oblátům od 1. července 1912 do správy také Mackovice a Borotice. Mohli si nechat fary, tak dlouho, jak budou chtít. Zájem biskupa se potkal s úmysly oblátů zřídit misijní centrum, které by pokračovalo do Rakouska. Tyto farnosti byly vzdálené od Fryšavy půl až třičtvrté hodiny chůze. Práce obou páterů se omezovala na farnost v každém ze tří míst. Museli vyučovat náboženství a kancelářské práce pro ně představovala dodatečnou zátěž. Jako první obnovili a změnili řád bohoslužeb. Cílem bylo zohlednit některé farnosti. Nyní byly mše svaté každou druhou neděli a ty zbývající přinejmenším jedna mše svatá a odpolední pobožnost. Obláti praktikovali běžné formy pobožností a duchovní péči, jako májové pobožnosti a exercicie pro mládež, které tvořily tři po sobě jdoucí dny kázání. Již v roce 1913 přibýly další činnosti oblátů v každé ze tří farností. Vznikalo společenství pro chlapce, společenství pro děvčata, pro vdané ženy a pro

⁸⁶ Nar. 17.2.1868, zemřel 1.10.1946, 1904-1916 brněnský biskup, tamtéž, s. 174.

⁸⁷ Srov. KRATOCHVÍL, A.F., *Neztrácejte naději*, s. 116-117.

⁸⁸ Nar. 11.1.1877, zemřel 24.10.1929, první sliby, kněžské svěcení 1905.
G ECKLBAUER, ČSR – *Provinz der Oblaten M.I.*, 1990 Linz, s.173.

⁸⁹ Nar.31.5.1885, zemřel 7.7.1969, první sliby 1905, kněžské svěcení 1910, tamtéž, s.177.

matky s dětmi. Tuto misií provozoval P. Nikolaus Bour, OMI.⁹⁰ O misie byl opravdový zájem, ovšem musely být kvůli přetížení oblátů negativně zodpovězeny. Obláti byli potřební i pro výpomoc. Často byli zváni při různých příležitostech, při různých jednáních, slavnostech, aby sloužili bohoslužby. Spolu s dobou rostla angažovanost oblátů na farních aktivitách. V roce 1915 nacházíme P. Haima, OMI jako delegáta svazu mládeže při zasedání ve Vídni. Po 1. světové válce se mohla tato angažovanost rozvíjet správným směrem.⁹¹ Podle sčítání, které se provádělo v kostelích bylo v roce 1943 ve farnostech Fryšava, Mackovice, Borotice při mši svaté celkem 1660 věřících lidí. Návštěvnost bohoslužeb byla velmi vysoká. Němečtí obyvatelé jižní Moravy těžce nesli oddělení od Vídně po vzniku Československé republiky. Obláti dále směli působit ve Fryšavě i když jim byl na krátký čas přerušen plat. P. Haim, OMI se naučil dobře česky, P. Montag, OMI se dorozuměl. Obláti se snaží začít působit i mezi Čechy, což dokazují už jejich jazykové znalosti. Neboť na jižní Moravě byl jazyk smíšený. Když byla ustanovena viceprovincie v domě ve Fryšavě byli čtyři kněží a tři bratři zřejmě německého původu s výjimkou bratří Cyruse⁹² a Schendzielorze,⁹³ u nichž lze usuzovat na polský původ. P. Haim Karl, OMI, Montag Josef, OMI, Nordmann Anton, OMI a bratři Cyrus Petr, Niehented Theodor, Schendzielorz Karl. V roce 1924 se vrací z Kanady P. Karel Kácl, OMI. Než vznikl samostatný vikariát obláti chtěli zakládat nové místa svého působení v České Kamenici a v Tasovicích. Tuto myšlenku neuskutečnili. V roce 1924 německý provinciál píše ve svém listu, že pošle do Československa další kněze a bratry.⁹⁴

2.3.3 Újezd svatého Kříže

V Újezdu svatého Kříže začali obláti působit na podzim v roce 1924. Klášter si vybudovali z vily, kterou koupili a přestavěli pro své potřeby. Jako

⁹⁰ Nar. 1883, zemřel 13.1.1915, první sliby 1904, kněžské svěcení 1909, tamtéž, s.170.

⁹¹ Srov. ECKLBAUER, G. *ČSR – Provinz der Oblaten M.I.* s.57.

⁹² Nar. 6.9.1884, zemřel 22.10.1944, první sliby 1902, tamtéž, s.172.

⁹³ Nar. 26.10.1885, zemřel 7.12.1936, první sliby 1905, tamtéž, s.179.

⁹⁴ Srov. Kratochvíl, A.F. *Neztrácejte naději*, s.117.

superior byl zvolen P. Johann Kröl, OMI. Dalšími obláty, kteří se do kláštera nastěhovali byli P. Theodor Riekenbrauck, OMI a P.Ludwig Nolte, OMI. Krátce s nimi zůstává v klášteře i Br. Theodor Niehentiedt. Tento misijní dům oblátů se nejvíce podobal původnímu klášteru v provensálském Aix en Provence.⁹⁵ Svou popularitu začali obláti zde šířit, díky lidovým a zahraničním misiím. Jedna misie navazovala za druhou. V roce 1928–1929 byl ustanoven farářem na dva roky P. Josef Windrich, OMI. V roce 1930 se dům ruší a obláti odcházejí na významná poutní místa do Kájova v Pošumaví⁹⁶ a do Staré Vody na Moravě.⁹⁷

2.3.4 Teplá

Litoměřický biskup Gross, v březnu roku 1925, nabídl oblátům nový dům s hospodářskými budovami, zahradou. Jako dědictví po knězi, který odešel do penze. Kněz Rosenkranz chtěl, aby jeho objekt užíval malý seminář v Bohosudově, ale ten v té době neměl pro ně vyžití. K domu patřilo ještě patnáct hektarů zemědělské půdy. V Teplé u Třebenic nedaleko Lovosic obláti převezmou duchovní správu poutního kostela.⁹⁸ Podmínkou biskupa bylo, aby kněží, kteří přijdou mluvili česky. V Teplé a okolí se mluvilo česky. Přišel P. Karel Haim, OMI a P. Karel Kácl, OMI. Oba kněží dobře ovládali český jazyk. P. Haim, OMI 13.7.1926 píše biskupovi Grossovi, že dům od léta roku 1925 je v majetku Společnosti Karla Boromejského.

V Teplé zahájen noviciát bratří od února 1927. Na podzim vznikl juniorát, řadové gymnázium, do kterého nastoupilo deset žáků. Výuka probíhala v německém jazyce. V roce 1936 měla škola už 60 žáků. Pět kněží vyučovalo a asi deset bratří se staralo o dům a pracovalo v zemědělství. Po obsazení

⁹⁵ Starobylé městečko na Jihu Francie, kde se narodil roku 1782 Evžen de Mazenod. S otcem byli nuceni uprchnout do Itálie. Když mu bylo dvacet let vrací se zpět. V říjnu roku 1808 nastupuje do semináře Saint Sulpice v Paříži.

⁹⁶ Srov. WEIS, M. Proměny soužití českého a německého obyvatelstva na Šumavě v letech 1898–1938. Sonda do každodennosti farních společenství ve světle materiálů biskupského archivu. In: *Auspicia*. Recenzovaný časopis pro otázky společenských věd, s. 31–36.

⁹⁷ Srov. KRATOCHVÍL, A.F. *Neztrácejte naději.*, s.118.

⁹⁸ Srov. tamtéž, s.118.

pohraničí⁹⁹ v září 1938 byla Teplá v Československu, dne 15. března 1939 zřízen protektorát Čechy a Morava.¹⁰⁰ Už 31. července 1939 byl zrušen juniorát německými úřady. Dne 4.11.1940 byly objekty zabrány. Poté obláti opouští Teplou natrvalo.¹⁰¹

2.3.5 Cheb

Roku 1925 se obláti usadili v Chebu Kongregace Srdce Páně se chtěla vzdát studentského domova velkého kostela. Arcidiecéze chtěla uchovat duchovní správu kostela a studentského domova. Objekt byl pro obláty drahý. Až v roce 1930 je zakoupila Společnost Karla Boromejského a provedla stavební úpravy, ale byla v něm jen krátký čas. Cheb byl centrem německých spolků s dlouholetou tradicí. Německé spolky měli působnost v obývaném pohraničí.¹⁰² V roce 1930 se Cheb stává střediskem sudetoněmeckého nacionalismu. Konrád Henlein se narodil v Jablonci nad Nisou. Byl to učitel a ředitel sportovní školy v Aši a předsedou sudetoněmecké strany. Roku 1933 založil sudetoněmeckou vlastenecko u frontu s Hitlerovou ideologií. Trnem v oku jim byla práce oblátů s mládeží. V Chebu domov pro studenty provinční rada zrušila v roce 1937. Obláti zřizují residenci při kostele Srdce Páně, která trvala až do roku 1951. P.Windrich, OMI byl nucen opustit Cheb a vrací se do Německa.¹⁰³

2.3.6 Stará Voda

V roce 1930 přebírají obláti poutní místo na Bruntálsku ve Staré Vodě. Jejich činnost spočívala v tom, že pořádali lidové misie, vypomáhali v okolních farách a vedli správu poutního kostela. V této době oblast byla obydlená Němci.

⁹⁹ K této problematice blíže BENEŠ, J. *Stráž obrany státu 1936-1939. Mladá Boleslav: Československá obec legionářská - Jednota Mladá Boleslav a Ing. Jan Škoda –FORT print, 2007. ISBN 978-80-86011-34-9.*

¹⁰⁰ Srov. WEIS, M. Osudy katolické církve na Jihu Čech v období Protektorátu Čechy a Morava, in *studia theologica*, ISSN 1212-8570, s. 63-70.

¹⁰¹ Srov. KRATOCHVÍL, A. F. *Neztrácejte naději*, s.119.

¹⁰² Srov. WEIS, M. *Svědectví dokumentů: Katolická církev v archivních materiálech jihočeských archivů let 1949-1976*, s. 29.

¹⁰³ Srov. KRATOCHVÍL, A. F. *Neztrácejte naději*, s.120.

Mezi poutníky patřili Češi, Slováci, Němci, Moravané a Poláci. Roku 1935 začíná přestavba obou kostelů ve Staré Vodě. Období války kostely vydrželi. Po deseti letech od oprav kostelů při dělostřelbě, dne 4. května, klášter shořel. S odsunem německých obyvatel 15. září 1946¹⁰⁴ obláti odchází ze Staré vody. Za vlády komunistů byl v okolí výcvikový prostor.¹⁰⁵

2.3.7 Kájov

Biskup mons. Šimon Bárta¹⁰⁶ povolává do poutního místa Kájov¹⁰⁷ obláty, kteří zakončili své působení v Újezdě svatého Kříže. Z důvodu nedostatku kněží i přebírají obláti Kájov dne 1. srpna 1930. Za dva roky se jim podařilo poutní místo opravit. Kaple svaté Terezie byla v roce 1931 vysvěcena. Exerciční dům byl posvěcen 1932, kde se tři roky konaly exercicie. Kaple svatého Jana Nepomuckého byla posvěcena v roce 1933. Noviciát v Kájově byl založen 15. dubna 1935 a trval až do 8. února 1939. Když si připomeneme politickou situaci tak Kájov bylo pohraniční území a bylo obsazeno v září 1938. Nazývané Sudetenland. Po několika měsících po obsazení byl v Kájově noviciát zrušen. V období války nebyly poutě přerušeny, jen byly omezeny.¹⁰⁸ Obláti vykonávali běžnou duchovní správu. Odsun německých obyvatel v roce 1945 a 1946¹⁰⁹ způsobil to, že poslední němečtí obláti v srpnu 1946 odchází z Kájova. Farářem v Kájově a administrátorem ve Slavkově a v Hořicích se od 1. září 1946 stává český oblát P. Jan Václav Straka, OMI. V Kájově opět zřízen noviciát po roce 1946. Měl dva novice Brunna Branného a Josefa Nalewajku. Ti po ročním noviciátu a prvních slibech odjíždí do Českých Budějovic do diecézního

¹⁰⁴ K této problematice blíže GLOTZ, P. *Vyhánění: České země jako poučný případ*. Praha, Litomyšl: Paseka, 2006. ISBN 80-7185-705-X.

¹⁰⁵ Srov. KRATOCHVÍL, A. F. *Neztrácejte naději*, s.120-121.

¹⁰⁶ Českobudějovický diecézní biskup 1921-1940. GECKLBAUER, ČSR – *Provincz der Oblaten M.I.*, 1990 Linz s.170.

¹⁰⁷ Srov. WEIS, M. *Jihočeské AVE*. Duchovní průvodce po poutních místech českobudějovického biskupství, nakladatelství Arista Praha, 2001.

¹⁰⁸ K problematice omezování liturgického života možno srov. DEML, Z. *Pod dohledem církevních tajemníků*, Brno: CKD, 2008 zaobírá se omezováním činnosti katolické církve v Československu 1945-1989.

¹⁰⁹ Odsun srov. WEIS, M. *Svědectví dokumentů: Katolická církev v archivních materiálech jihočeských archivů*. Edice STŘEDOEVROPSKÉ DĚJINY.

kněžského semináře. V době komunistického režimu v roce 1949 se vracejí domů na severní Moravu a studia přerušují.¹¹⁰ V Kájově zůstává pouze P. Straka, který těžce onemocněl a na několik let byl určen v Hluboké nad Vltavou jako administrátor. V roce 1968 se vrací zpět do Kájova,¹¹¹ kde 2. ledna 1970 umírá. V tehdejší ČSSR byl P. Jan Václav Straka, OMI posledním žijícím oblátem. Pohřben je na kájovském hřbitově, hned vedle kostela. Mons. Josef Hlouch¹¹² ho pochovával. I v době útlaku poutě v srpnu a říjnu nezanikají, konají se jen v menším množství jihočeských poutníků.¹¹³ V té době je Kájov sídlo Československé provincie a posledního provinciála P. Geoga Fromma, OMI. Tehdy bylo v provincii 30 kněží, 15 žadatelů, 8 kleriků v noviciátu. 60 studentů bylo v Teplé, než byla zrušena. Po německém provinciálu Frommovi nastupuje český provinciální vikář P. Jan Václav Straka, OMI a stav oblátů se rovná nule. Kájov byl pro obláty velmi dobrým působištěm, neboť to je jedno z nejstarších jihočeských mariánských poutních míst.¹¹⁴

2.3.8 Ústí nad Labem

V roce 1935 opouští dominikáni Ústí nad Labem, nevíme z jakého důvodu. Do této doby byly správci kláštera a klášterního kostela svatého Vojtěcha. Správu přebírají obláti 1. září 1935. Obláti spravují kostel svatého Vojtěcha ale i klášter. Do podzimu 1938 při obsazování pohraničního území Německem, obláti umožnili katechetům nejen z českých škola a kněžím, aby i nadále se věnovali duchovní

¹¹⁰ Zánik kněžských seminářů možno srov. WEIS, M. Zánik českých a moravských diecézních kněžských seminářů v padesátých letech 20. století, s. 88-89.

¹¹¹ Kájov srov. WEIS, M. *Jihočeské AVE*. Duchovní průvodce po poutních místech českobudějovického biskupství, nakladatelství Arista Praha, 2001.

¹¹² Biskup Hlouch možno srov. WEIS, M. *Obraz biskupa Josefa Hloucha v materiálech krajského církevního tajemníka*, Setkání - diecézní časopis pro křesťanské společenství, magazín 2/2007, ročník XVII., s. 7., WEIS, M. Biskup Dr. Josef Hlouch ve světle archivních dokumentů, Pavel Marek, Jiří Hanuš eds. Osobnost v církvi a politice. Čeští a slovenští křesťané ve 20. století, CKD Brno 2006, ISBN 80-7325-09-7.

¹¹³ K problematice omezování liturgického života možno srov. DEML, Z. *Pod dohledem církevních tajemníků*, Brno: CKD, 2008 zaobírá se omezováním činnosti katolické církve v Československu 1945-1989.

¹¹⁴ Srov. KRATOCHVÍL, A. F. *Neztrácejte naději*, s.122.

správě českých obyvatel v Ústí, tak jak tomu bylo doposud, když duchovní správu vedli dominikáni. Kostelu svatého Vojtěcha se říkalo „český“. Rektorát v Ústí nad Labem byl zřízen v době války. Po roce 1945 do kostela svatého Vojtěcha a do kláštera se vrací dominikáni jmenovitě P. Metoděj Habáň. Dne 6.12.1946 byl z ústeckého kláštera odsunut oblát P. Käsman OMI, který uměl česky a byl německými orgány povoláván do vězení v Drážďanech. P. Käsman, OMI uděloval slovanským vězňům, kteří byly odsouzeni na smrt svátosti. V roce 1950 byl kostel využit nejdříve jako skladiště po té jako prodejna a v závěru jako koncertní a výstavní sň.¹¹⁵

2.3.9 Brno

Za protektorátu Čechy a Morava¹¹⁶ obláti zakládají poslední dům Brně. V Brně, ve městě, kde byla velká část německých obyvatel. Uzavřena dohoda mezi oblátý a řádem svaté Voršily, který měl svou působnost ve školách a starobincích. Zřízení rektorátu od 1. dubna 1940. Dne 16. června umírá v Brně oblát P. Karel Kácl OMI, který měl za úkol být jako duchovní ve starobinci. Dne 25. dubna 1945 odchází na věčnost P. Böhr, OMI poslední oblát P. Böckeler, OMI opouští Brno dne 19.8.1945.¹¹⁷

¹¹⁵ Srov. KRATOCHVÍL, A. F. *Neztrácejte naději*, s. 123.

¹¹⁶ Protektorát Čechy a Morava možno srov. WEIS, M. *Osudy katolické církve na Jihu Čech v období Protektorátu Čechy a Morava*, in *studia theologica*, ISSN 1212-8570, s.63-70.

¹¹⁷ Srov. KRATOCHVÍL, A. F. *Neztrácejte naději*, s. 123.

Závěr

Práce si kladla za cíl vytvořit představu o činnosti oblátů a jejich představitelích v letech 1911–1950. Dokumentuje tak část života oblátů a jejich působení v různých městech.

Na základě studia dostupné literatury a archivních pramenů jsem se snažila především vykreslit postavy a činnosti oblátů zastávajících duchovní správu v tomto období v různých městech. Toto je nejpodstatnější část celé práce, vyžadující poměrně náročné získávání informací. Možnou slabinou je kronikářský charakter práce. Je to dáno jednak počtem působících oblátů v tomto období a počtem založených domů, ale i špatnou dostupností pramenů. Přesto se podařilo uskutečnit některé cíle, které byly vytyčeny. Z práce je možné si udělat základní obrázek o tehdejší situaci kongregace a působení oblátů, a snad i více porozumět této kongregaci. Vzhledem ke stanovenému rozsahu bakalářské nemohla být daná problematika zpracována vyčerpávajícím způsobem. Je zde otevřené pole pro další bádání například v oblasti životopisů.

Popisované období, které bylo pro obláty a jejich příchod poměrně bouřlivé a těžké. To se týká celé tehdejší politické situace i duchovního života. Proto vykreslené osudy a s nimi spojené události oblátů mohou působit poněkud nevyváženým dojmem vzhledem k obsahu práce. Bylo to ale způsobeno na informace rozdílně bohatou pramennou základnou.

Obláti byli misijní kongregací, která byla zpočátku přítomná hlavně pro pastorační německy mluvících obyvatel. Obláti byli povoláváni biskupem. Během války obláti nadále působili ve městech ve svých domech, jen podléhali různým omezením. Ztratili dům v Chebu, museli ukončit noviciát v Teplé. Pouze P. Jan Václav Straka zůstává jako jediný oblát. Po jeho smrti zaniká Československá provincie. Téměř všichni zde také umřeli nebo se vrátili do Německa. Vedle běžných pastoračně - duchovních povinností a šíření evangelia se věnovali lidovým misiím a pracovali s mládeží. Zajímavé jsou osudy P. Straky a P. Mathuniho a noviců Brunna Branného a Josefa Nalewajky.

Ze zpracovaných údajů je tedy zřejmé, že obláti nebyli svým významem pouze běžnými správci farností ve městech.

Seznam literatury

Monografie:

KRATOCHVÍL, A. F. *Neztrácejte naději*. Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří, 1995. ISBN 80-7192-060-6

ECKLBAUER, G. *ČSR – Provinz der Oblaten M. I.* Linz, 1990. ISBN neuvedeno

ŘEHOLNÍ ŘÁDY A KONGREGACE SEKULÁRNÍ INSTITUTY A SPOLEČNOSTI APOŠTOLSKÉHO ŽIVOTA. *Řeholní život v Českých zemích*. Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří, 1997. ISBN 80-7192-222-6

KRATOCHVÍL, A. F. *Misijní abeceda oblátů*, 1995. ISBN neuvedeno

DEML, Z. *Pod dohledem církevních tajemníků*, Brno: CDK, 2008. ISBN 978-80-7325-170-3

WEIS, M. *Jihočeské AVE. Duchovní průvodce po poutních místech českobudějovického biskupství*. Arista Praha, 2001. ISBN 80-86410-14-5

WEIS, M. – SVOBODA, R. a kol. *Kříž pod rudou hvězdou*. Edice STŘEDOEVROPSKÉ DĚJINY. České Budějovice: Nakladatelství JIH, 2009. ISBN 978-80-86266-30-5

WEIS, M. *Svědectví dokumentů: Katolická církev v archivních materiálech jihočeských archivů let 1949-1976*. Edice STŘEDOEVROPSKÉ DĚJINY. České Budějovice: Nakladatelství JIH, 2009. ISBN 978-80-86266-33-6

WEIS, M. *Obraz biskupa Josefa Hloucha v materiálech krajského církevního*

tajemníka, Setkání – diecézní časopis pro Křesťanské společenství, magazín
2/2007, roč. XVII.

WEIS, M. Biskup Dr. Josef Hlouch ve světle archivních dokumentů, Pavel Marek,
Jiří Hanuš eds. Osobnost v církvi a politice. Čeští a slovenští křesťané ve 20.
století, CKD Brno 2006. ISBN 80-7325-097-7

VAŠKO, V. *Neumlčená I.díl*, Praha : Zvon 1990, Kronika katolické církve po II.
sv. válce rok 1945-1950

WEIS, M. Osudy katolické církve na Jihu Čech v poválečných letech ST5 III:3
(2001)

WEIS, M. Osudy katolické církve na Jihu Čech v padesátých letech ST6 III:4
(2001)

WEIS, M. Osudy katolické církve na Jihu Čech v období Protektorátu Čechy a
Morava, in *Studia theologica*. ISSN 1212-8570, ST 1 I (1999)

WEIS, M. Proměny soužití českého a německého obyvatelstva na Šumavě
v letech 1898-1938. Sonda do každodennosti farních společenství ve světle
materiálů biskupského archivu. In: *Auspicia*. Recenzovaný časopis pro otázky
společenských věd, č.2, roč. IV, vydává Vysoká škola evropských a regionálních
studií České Budějovice a Filosofický ústav Akademie věd ČR, České Budějovice
2007. ISSN 1214-4967

WEIS, M. Zánik českých a moravských seminářů v padesátých letech 20. století.
In: Cyril Hišem (ed.) *Druhý knazský seminář v Košiciach*, v edici *STUDIA
ACASEMICA HISTORIAE ECCLESIAE CASSOVIAE* svazek XIII, vydala
Teologická fakulta Katolíckej univerzity v Rožmberku, Katedra histórie a

biblických věd ve vydavatelství Michala Vaška, Prešov 2008. ISBN 978-80-717-0

WEIS, M. *Mariánské zrcadlo*. Katolický týdeník s.r.o. Praha, 2002, v edici Studie TFJU svazek 22. ISBN 80-902 708-8-8-3

WEIS, M. *Mariánské květy*. Sursum Tišnov vydal Milan Badal, 2003, v edici Studie TFJU svazek 28. ISBN 80-7323-046-1

BENEŠ, J. *Stráž obrany státu 1936-1939*. Mladá Boleslav: Československá obec legionářská – Jednota Mladá Boleslav a Ing. Jan Škoda – FORTprint, 2007. ISBN 978-80-86011-34-9

GLOTZ, P. *Vyhnání: České země jako poučný příklad*. Praha, Litomyšl: Paseka, 2006. ISBN 80-7185-705-X.

ČELOVSKÝ, B. *Mnichovská dohoda 1938*. Šenov u Ostravy: TILIA 1999. ISBN 80-86101-19-3.

PAVELEC, P. *Poutní místo Kájov* (stručný průvodce). ISBN neuvedeno

KREJČÍ, O. *Válka*. Praha: Profesional Publishing, s.175. ISBN 978-80-7431-0560

Sládek, M. *Němci v Čechách*. Pragma 2002. ISBN 80-7205-901-7

KEEGAN, J. *První světová válka*. Praha, Plzeň: Beta- Dobrovský, Ševčík, 2002. ISBN 807306-062-0

KÁRNÍK, Z. *České země v éře První republiky 1918-1938*. Díl první. Vznik budování a zlatá léta republiky 1918-1929. Praha, Libri, 2000. ISBN 80-7277.027-6

MAREK, P. a kol. *Korespondence katolické moderny*. Olomouc: Gloria Rosice, 2007. ISBN 978-80-86760-41-4

STANĚK, T. *Odsun Němců z Československa 1945-1947*. Praha: Academia, Naše vojsko, 1991. ISBN 80-200-0328-2

SCHAUBER, V.; SCHINDLER, H.M. *Rok se svatými*. 2. vyd. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 1997. ISBN 83-7224-330-1

TINKOVÁ, D. *Revoluční Francie 1787-1799*. Praha: Triton, 2008. ISBN 978-80-7387-211-3

MANFRED, A. Z. *Napoleon Bonaparte*. Praha: Svoboda, 1990. s.616. ISBN 80-205-0129-0

KADLEC, J. *Přehled církevních dějin 2*. Praha Zvon, 1991. ISBN 80-7113-003-6

WEIS, M. Přesvědčovací akce „*svlékni hábit*“ ve světle archivních materiálů. *Studia theologica*, ST37 XI:3

internetové zdroje:

Oficiální stránky oblátů

<http://www.oblati.cz/>

<http://www.eugenedemazenod.net/>

<http://ceskatelevize.cz/porady/zasveceni/oblati/vzdelavaci/>

http://www.vatican.va/holy_father/john_paul_ii/homilies/1995/documents/hf_jp-ii_hom_19951203_de-mazenod_it.html

archivní materiál:

SOkA: Český Krumlov: Fond *Farní úřad Kájov*

SOA: Třeboň: Fond Biskupský archiv, složka *Obláti Kájov*

Seznam zkratek

P.	Pater (otec, kněz)
OMI:	Congregatio Missionarum Oblatorum Mariae Immaculatae (obláti Panny Marie Neposkvrněné)
Mons. (též Msgre., popřípadě Msgr.):	monsignore. Nyní titul katolických kněží, nositelů čestných titulů (kaplan či prelát Jeho Svatosti, apoštolský protonotář); automaticky patří některým úředníkům římské kurie, biskupům a generálním vikářům (po dobu jejich funkce). Před II. vatikánským koncilem se vyskytuje i u dalších duchovních.
Sign.:	Signatura
Sv.:	Svatého
SOkA ČK:	Státní okresní archiv v Českém Krumlově
SOkA: Třeboň:	Státní oblastní archiv v Třeboni
ThLic:	Akademický titul udělovaný absolventům státní rigorózní zkoušky v oboru katolické teologie

Seznam příloh

a. textové přílohy (fotodokumentace originálu a přepis textu)

přílohy z archivu v Českém Krumlově

Příloha I.: Rok 1930-1931

Příloha II.: Rok 1930

Příloha III.: Rok 1931

Příloha IV.: Rok 1935

Příloha V.: Rok 1941

Příloha VI.: Rok 1942

Příloha VII.: Rok 1943

Příloha VIII.: Rok 1944

Příloha IX.: Rok 1946

přílohy z archivu v Třeboni

Příloha X.: 5. října 1925 žádost P. Krölla, OMI

Příloha XI.: 1929 z dopisu P. Jana Windricha, OMI

Příloha XII.: 9. června 1929 dopis P. Windricha, OMI

Příloha XIII.: 20.12.1931 dopis provinciála. P. Krölla,OMI

Příloha XIV.: 25. června 1930 dopis provinciála P. Krölla,OMI

Příloha XV.: 25. července 1930 dopis Biskupa Šimona Bárty

Příloha XVI.: 29.7.1930

Příloha XVII.: 1.8.1930 dopis od zemského úřadu

Příloha XVIII.:smlouva z roku 1930

Příloha XIX.: 19.9.1930 dopis od konsistoře

Příloha XX.: 24. září 1930 dopis od preláta Mráze

Příloha XXI.: 8. října 1930 dopis od kardinála Serafiniho

Příloha XXII: Dopis Bruna Braného

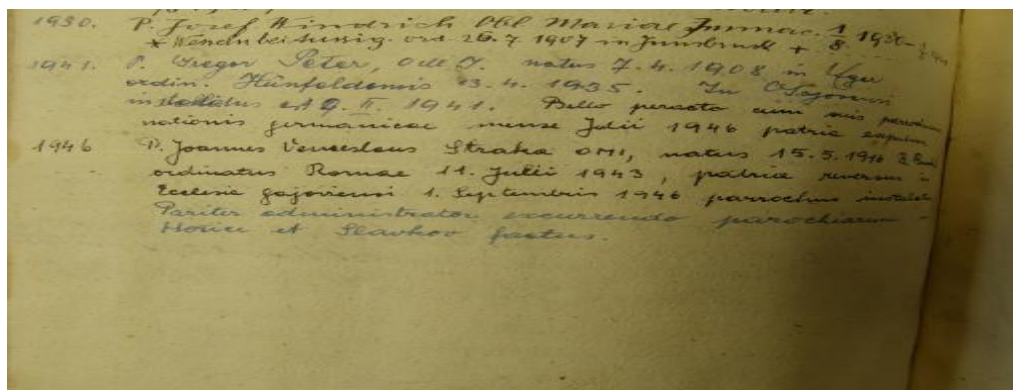
Příloha XXIII:Chronologický přehled života Evžena de Mazonod

b. obrazové přílohy

- Příloha I.: Oblátský kříž
- Příloha II.: Mapa s vyznačenými městy, kde obláti zakládali své domy
- Příloha III.: Řeholní oděv obláta
- Příloha IV.: Znak oblátů
- Příloha V.: Deska na Klokotském klášteře
- Příloha VI.: Svatý Evžen de Mazonod
- Příloha VII.: Novicové Bruno Branny a Josef Nalewajka
- Příloha VIII.: Provinciál P. Jan Straka, OMI a novicmagister P. Windrich, OMI s novici
- Příloha IX.: Klášter ve Varnsdorfu
- Příloha X.: Kostel oblátů ve Fryšavě
- Příloha XI.: Řadové gymnázium v Teplé
- Příloha XII.: Klášter oblátů ve Staré Vodě
- Příloha XIII.: Cheb
- Příloha XIV.: Náhrobní kámen P. Jana Straky, OMI

Státní okresní archiv v Českém Krumlově

Příloha I:

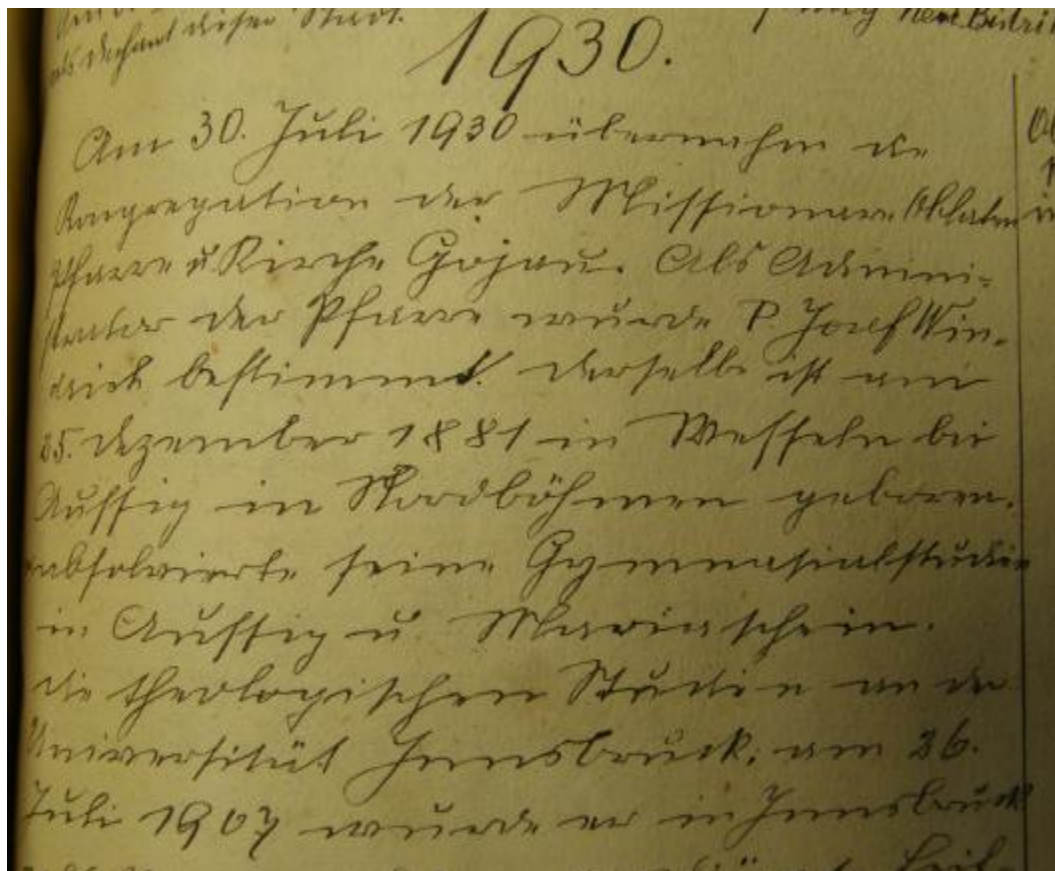
Stiftung: Juliana und Josef Mayer: Kreuzwegandachten.

	1931.	1932.	1933.	1934.	1935.
1.	1/2 P. Windrich	2/3 P. Windrich	Windrich	Windrich	Windrich
2.	1/3 P. Höfner	1/2 P. Windrich	Windrich	Windrich	Windrich
3.	1/3 P. Höfner	1/2 P. Windrich	Windrich	Windrich	Windrich
4.	1/3 P. Höfner	1/2 P. Windrich	Windrich	Windrich	Windrich
5.	1/3 P. Höfner	1/2 P. Windrich	Windrich	Windrich	Windrich
6.	1/3 P. Höfner	1/2 P. Windrich	Windrich	Windrich	Windrich
7.					
8.	1936	1937	1938	1939	1940
9.	1/2 P. Windrich	P. Windrich	P. Windrich		
10.	1/2 P. Windrich	P. Windrich	P. Windrich		
11.	1/2 P. Windrich	P. Windrich	P. Windrich		
12.	1/2 P. Windrich	P. Windrich	P. Windrich		
13.	1/2 P. Windrich	P. Windrich	P. Windrich		
14.	1/2 P. Windrich	P. Windrich	P. Windrich		
15.					
16.					
17.					

Otcové obláti sloužili bohoslužbu slova křížové cesty od roku 1931-1938. Od roku 1932 jen otec Windrich, OMI .Odsloužené mše svaté nadace pro kaplana mše svaté 7 za rok. Pater Windrich, OMI od 1.8.1930 – 1.2.1941 farář v Ústí nad Labem, svátost svěcení přijal v Innsbrucku. Od roku 1941 Gregor Peter, OMI . Narodil se 7.4.1908 v Chebu, vysvěcen na kněze v Hünfeldu dne 13.4.1935. V

Kájově ustanoven farářem od 19.2.1941. Po válce byl se svými farníky německé národnosti v červenci vyhnán z vlasti.¹¹⁸

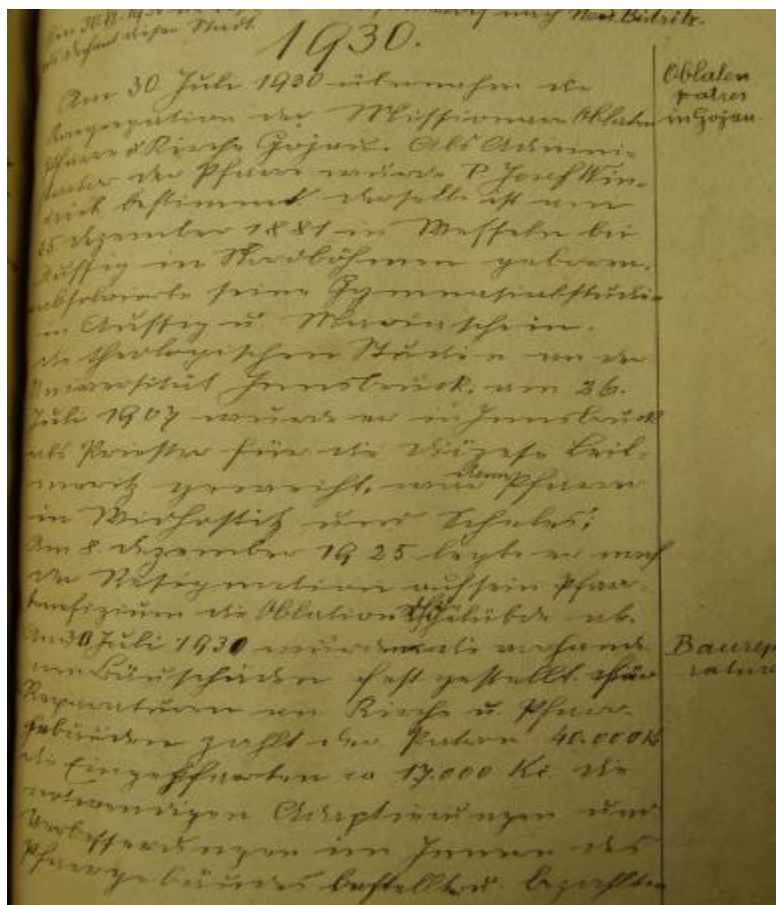
Příloha II.

¹¹⁸ SOkA ČK, farní úřad v Kájově, kronika farního úřadu v Kájově, 1930, karton 21, inv. číslo 425, sig. B1, nečíslováno

in Wirtschaftlich und Tugend;
Am 8. August 1925 hatte er nach
der Reorganisation in sein Pfarr-
bezirk in die Oblation übertrug.
Am 30. Juli 1930 wurde er als
von Liniensführer fast gänzlich ohne
Reorganisation in Riesa in Pfarr-
bezirk zuerst in die Pfarre 40.000
als eingetragten ca 17.000 K. in
unternommen Christen in
Wirtschaften in form der
Pfarrbezirk der Liniensführer.

Abend.
P. Provincial Johann Kröll: Eigentlich
Rheinfeld Guts war 1. 8. 1930 bis 1.
März um 2. 9. der Guts Guts
der von Oblation übertrug in
eingetragten. P. Provinzial
für in die Reorganisation in
Reorganisation der Riesa in
form der Pfarrer Guts der
größten Markt in der
Wirtschaftliche Not. Reorganisation für
juli 1931 25. März 1931
juli 1931 5. 9.

30.7.1930 převzala Kongregace misionářů oblátů Neposkvrněné Marie Panny farnost v Kájově. P. Windrich, OMI byl ustanoven jako administrátor farnosti. Narozen 25.12.1881 u Ústí nad Labem. Dělal své gymnasiální studie v Ústí nad Labem. Teologické studie v Innsbrucku na universitě. Byl vysvěcen v Tyrolsku na kněze pro diecézi Litoměřickou. Byl farářem ve dvou farnostech. Dne 8.12.1925 rezignoval na farnost a složil sliby u oblátů. V roce 1941 německou vládou vyhnán z farnosti, v roce 1946 se opět vrací z vyhnanství. Pracoval ve farnosti a také jako kaplan až do roku 1951, když musel opět do exilu. V roce 1930 proběhla v Kájově oprava kostela nebo fary. V roce 1930 P. Provinciál Kröll, OMI slavil 25 leté výročí kněžství.¹¹⁹

¹¹⁹ SOkA ČK, farní úřad v Kájově, kronika farního úřadu v Kájově, 1930, karton 21, inv. číslo 425, sig. B1, nečíslováno

Příloha III.

... 1930 ... P. ...
 ... 1930 ...
 ... 1931 ...
 ...
 P. Karl Habner, P. Josef Kömmerer,
 P. Wilhelm Schäfer, Superior P. Johann Kröll

...
 ...
 ...
 ... 1930 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

V Kájově působili P. Kömmerer, OMI, a P. Kröll, OMI. V roce 1931 byla vysvěcena kaple sv. Terezie. Téhož roku byla obnovena kaple úmrtí Panny

Marie.¹²⁰

Příloha IV.

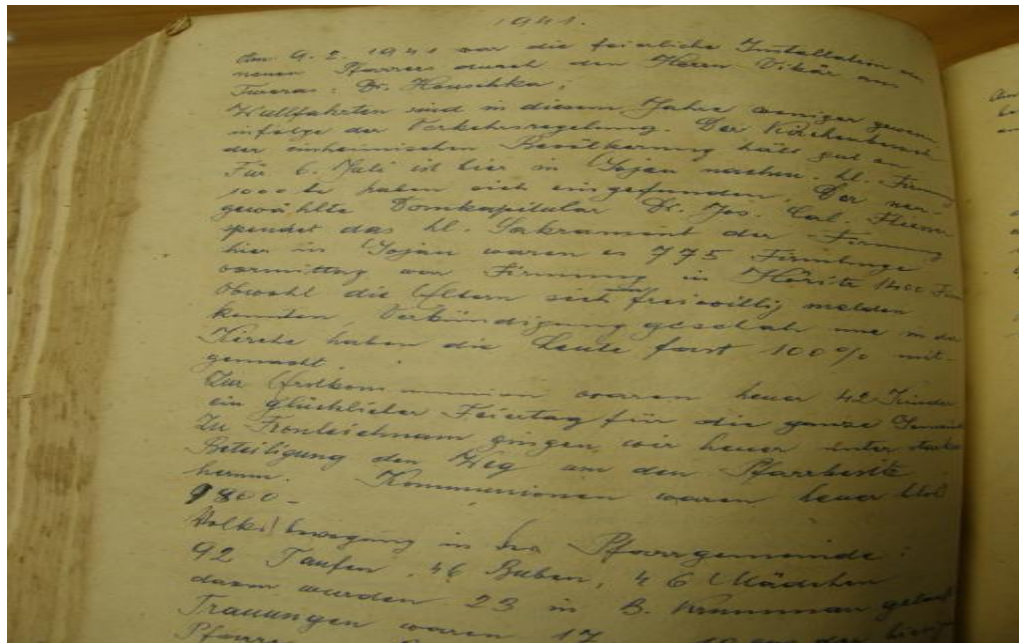
1935.
Theater. Am 24. und am ~~21.~~ 21. feierten die
Schwestern Franz Grotzer die
Noviziat. Am Ostermontag wurden fünf
Novizen in drei Leinwand
habits eingekleidet. Dargestellt von
P. Robert Schäfer O.M.I.
Pfarrer: Feigl: Josef von Feigl Pfarrer
t. 1898-1923 Noviziat am 29. III. 1935
Ordnung von 84. Josef von Feigl
Pfänderung. Die Platy beim Kirchhof
Pfänderung in der Platy wurde mit
fünf Novizen in drei Leinwand

V noviciátu na Velikonoční pondělí dostali hábit dva novicové a dva novicové
bratři.¹²¹

¹²⁰ SOkA ČK, farní úřad v Kájově, kronika farního úřadu v Kájově, 1931, karton 21, inv. číslo 425,
sig. B1, nečíslováno

¹²¹ SOkA ČK, farní úřad v Kájově, kronika farního úřadu v Kájově, 1935, karton 21, inv. číslo 425,
sig. B1, nečíslováno

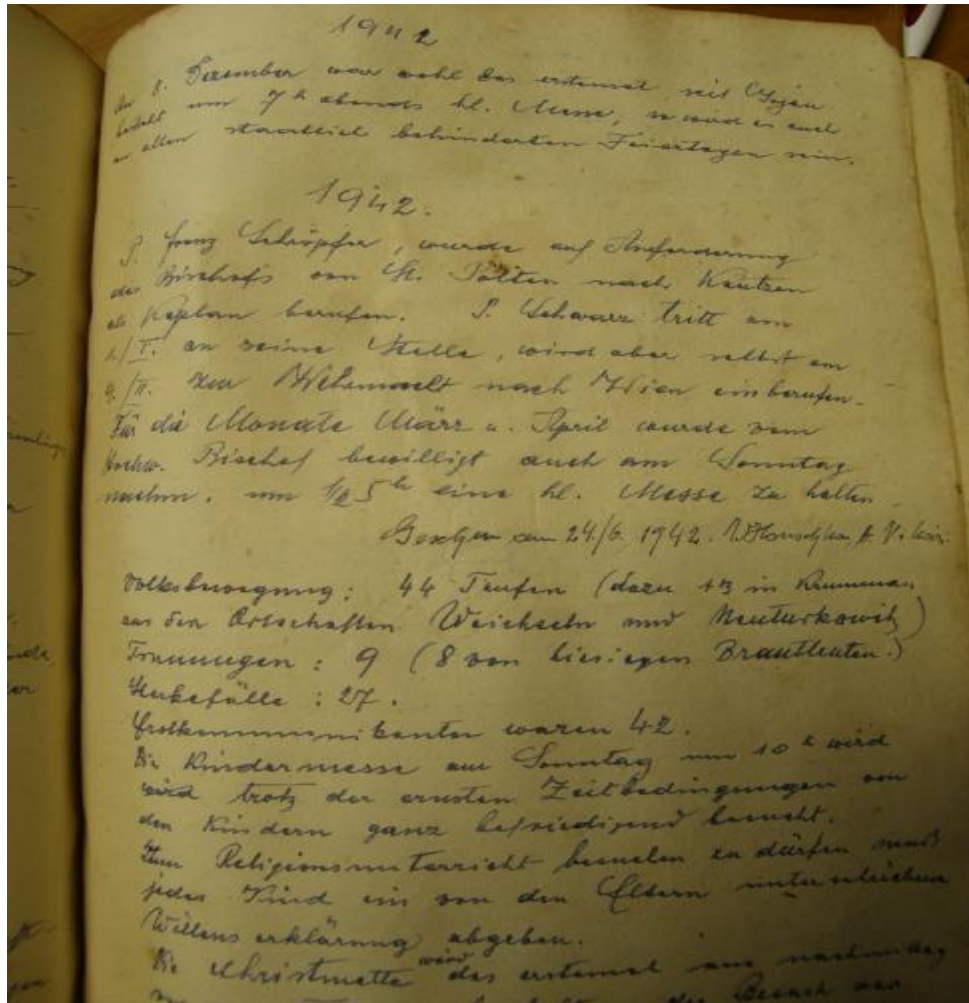
Príloha V.

Rok 1941

Dne 9.2.1941 došlo ke jmenování nového faráře otcem vikářem. Byl jím jmenován P. Gregor Peter, OMI. 6.7.1941 svaté biřmování, kterého se zúčastnilo tisíce lidí. Nový kapitulní člen uděluje svátost biřmování 775 biřmovancům.¹²²

Příloha VI.

¹²² SOkA ČK, farní úřad v Kájově, kronika farního úřadu v Kájově, 1941, karton 21, inv. číslo 425, sig. B1, nečíslováno

1942

Der 8. Dezember war wohl das erste mal seit Ojzen
beide um 7^h abends hl. Messe, so wird es auch
in allen städtlich behinderten Feiertagen sein.

1942.

P. Franz Schöpfer, wurde auf Anforderung
des Bischofs von G. Pöllen nach Kreutern
als Kaplan berufen. P. Schwarz tritt am
1. / 1. an seine Stelle, wird aber selbst am
9. / 11. von Mhammet nach Wien einberufen.
Für die Monate März u. April wurde zum
Bischof beilligt auch am Sonntag

aus der Anwesenheit (Wechseln mit Matuschewitz)
Frauen: 9 (8 von hierigen Brautleuten.)
Herbeifälle: 27.

Gestorbenen waren 42.

Die Kindermesse am Sonntag um 10^h wird
wird trotz der ernsten Zeitbedingungen von
den Kindern ganz begeistert besucht.

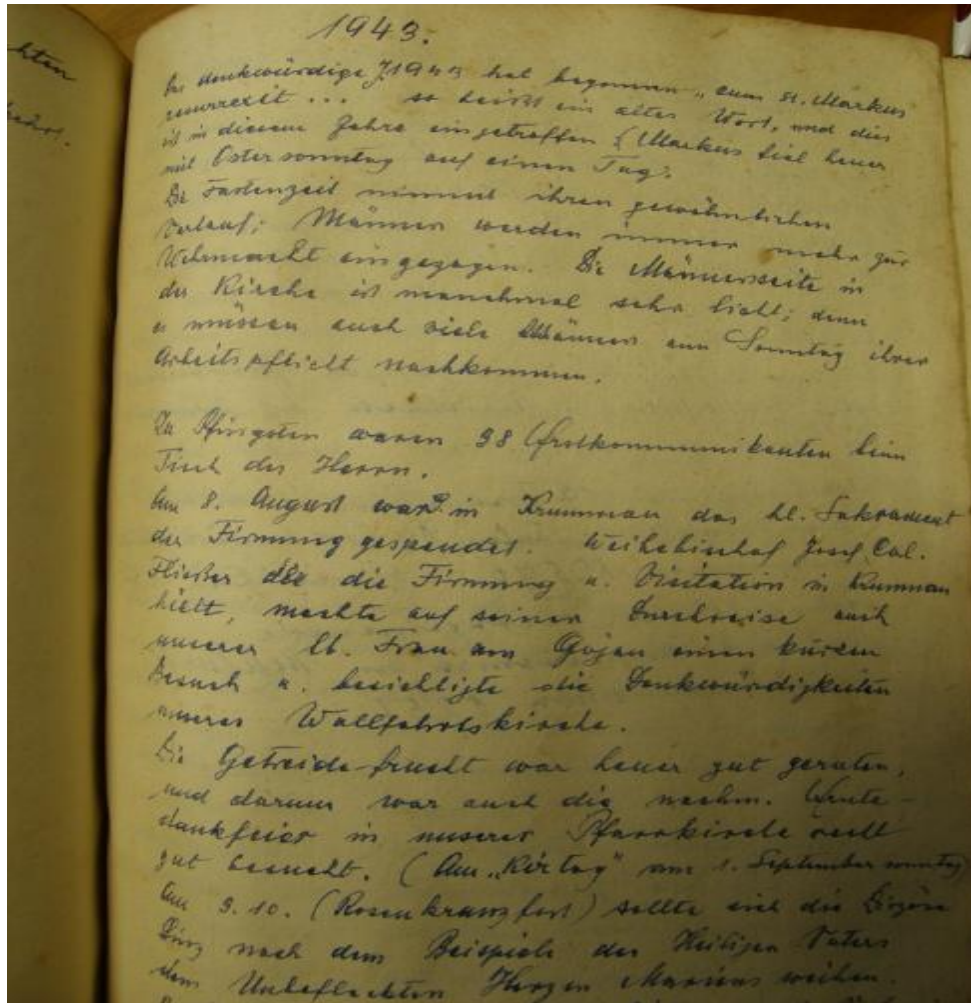
Den Religionsunterricht besuchen zu dürfen muß
jedes Kind ein von den Eltern unterschriebene
Willensklärung abgeben.

Die Christmette ^{wird} das erste mal am nachmittag
um 7^h Freitag abgehalten; der Besuch war
sehr gut, viel besser als in der Vorkriegszeit.
Besonders viele Kinder nahmen an der Christmette
teil.

Rok 1942

P. Schöpffer, OMI působil jen krátce v Kájově a musel odejít do Dolního Rakouska jako kaplan. V březnu a v dubnu byly také povoleny otcem biskupem mše svaté v půl páté.¹²³

Příloha VII.

¹²³ SOkA ČK, farní úřad v Kájově, kronika farního úřadu v Kájově, 1942, karton 21, inv. číslo 425, sig. B1, nečíslováno

Gewähl bei der Weichsel-Feierstunde als auch
 beim Sakramentenempfang.
 Am 1. Oktober 1943 wurde laut Beauftrag
 des Hochw. H. Bischof von Linz die Ortspfarr
 Weichsel mit Mauterkowitz (bis zum Weichsel-
 Quelle.) von der Pfarre Geyen getrennt
 ausgepfarrt und als eigene Lokalpar-
 schie dem Pfarrverband Hummel
 zugeordnet.
 Bis zum 31. 12. sind im jetzigen Pfarrbereich
 (ohne Mauterkowitz u. Weichsel) 41 Männer
 im Darge gefallen.
 Totbewegung 17 Trauungen. (13 am Ort)
 2 Beigabungen - Täufler 39 (+ 2 karwäthig)
 Kommunionen 12570. - Gebirgskinder (145)
 Seelengahl der Pfarzgemeinde
 nach der Auspfarrung von Mauterk.
 u. Weichsel etwa 2250.

Rok 1943

V kostele na mši svaté byly odděleny místa žen od mužů. Mužská místa byla převážně volná, neboť muži museli narukovat. Proběhla děkovná mše za úrodu, zúčastnilo se mnoho lidí. V době války oblast kolem Vyššího Brodu patřila do Lince. České Budějovice byly v Protektorátu. Zápis v kronice ze dne 1. září 1943. Ve válce padlo 41 mužů, bylo 17 sňatků a 39 křtů.¹²⁴

¹²⁴ SOkA ČK, farní úřad v Kájově, kronika farního úřadu v Kájově, 1943, karton 21, inv. číslo 425, sig. B1, nečíslováno

1944

Die Kunstler-Kommissionen werden weiter
gefördert u. gepflegt, nur bei den Männern
fehlt noch der rechte Sinn dafür, sie auch
immer Sonntag für eine pol. Veranstaltung
anzutreten.

Abendmessen dürfen nicht bloß an den
aufgehobenen ^{Feiertagen} Sonntagen, sondern auch
an den Herz-Jesu-Freitagen gehalten
werden, wir haben dieses Jahr fünfmal
am Herz-Jesu-Freitag Abendmesse
gehalten. Die liturgische Kindermesse
dringt durch, auch die Jugend und die
Erwachsenen lassen sich stark allmählich
stark von dem lebendigen Strom der Liturgie
mitreißen.

Die Glaubensfeiern der Jugend im Mai
und die Glaubensstunden für die Jugend
sind trotz staatlicher u. parteilicher Behin-
derung immer gut besucht, manche
neuliegende Pfarngemeinden finden sich
auch ihrer Jugend bei den Feiern
anzutreten. Trotz vieler Schwierigkeiten

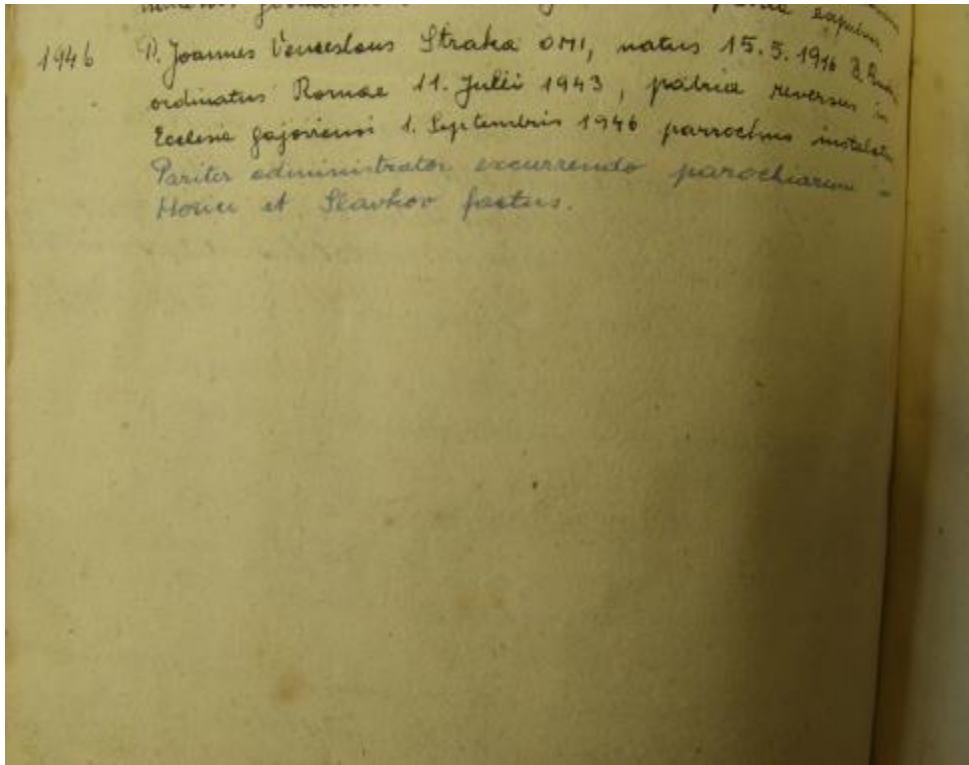
Abendmessen dürfen nicht bloß an den
ausgehenden ^{Freitagen} ~~Sonntagen~~, sondern auch
an den Herz-Jesu-Freitagen gehalten
werden, wir haben diesen Jahr fünf
von Herz-Jesu-Freitag Abendmessen
gehalten. Die liturgische Kindermesse
dringt durch, auch die Jugend und die
Erwachsenen lassen sich stark allmählich
stark von den lebendigen Stamm der Liturgie
mitreißen;
Die Glaubensfeiern der Jugend im Mai
und die Glaubensstunden für die Jugend
sind trotz staatlicher u. parteilicher Behin-
derung immer gut besucht, manche
ruhigende Pfarrgemeinden finden sich
durch ihre Jugend bei den Feierstunden
vertreten. Trotz vieler Schwierigkeiten
sind die Gottesdienste für die parochialen
Linarbeiter ^{weiter} gehalten, viele kommen wieder
zu den hl. Sakramenten, die schon Jahre
lang keine Gelegenheiten dazu hatten.
Die Christenlehren für die Erwachsenen
werden jetzt regelmäßig alle Monate
gehalten allerdings dürfen sie wie

Rok 1944

První pátek Nejsvětějšího srdce přišlo mnoho lidí k svatému přijímání. Probíhaly katecheze pro dospělé.¹²⁵

¹²⁵ SOkA ČK, farní úřad v Kájově, kronika farního úřadu v Kájově, 1944, karton 21, inv. číslo 425, sig. B1, nečíslováno

Příloha IX.

P. Jan Václav Straka, OMI narozen 15.5.1916 v Českých Budějovicích. Svátost kněžství přijal v Římě 11.7.1943 po té se vrátil do vlasti a v kostele v Kájově dne 1.9.1946 ustanoven jako farář a zároveň administrátor pro Hořice a Slavkov.¹²⁶

¹²⁶ SOkA ČK, farní úřad v Kájově, kronika farního úřadu v Kájově, 1946, karton 21, inv. číslo 425, sig. B1, nečíslováno

Oben das Jahresmässigste Briefschreiben
in B. hinterlassen.

Genüß der von 1/10. 1925 gegebenen Kellnerkraft
ist der Dienstvertrag in seinem Kellnerkapitel zu finden
vom 1/10. 1924 unterschrieben und genehmigt worden.

In Hochachtung
Ihrer
Johannes Köll, Superior

Johannes Köll, Superior

Johannes Köll, den 1. April 1925

Reverendissime ac Illusterrime Domine!

Lupa scriptus orator. Joann. Köll, humiliter petit licentiam
qua ipse Sacras tuas Censuras obsequi valeat ac capere.
In S. Censura summo iustitiae. Pro qua gratia humillimas
gratias agit devotissimus et obedientissimus

Johannes Köll,

Superior

Reichenbach, die 19. Oktober 1925

5. října 1925

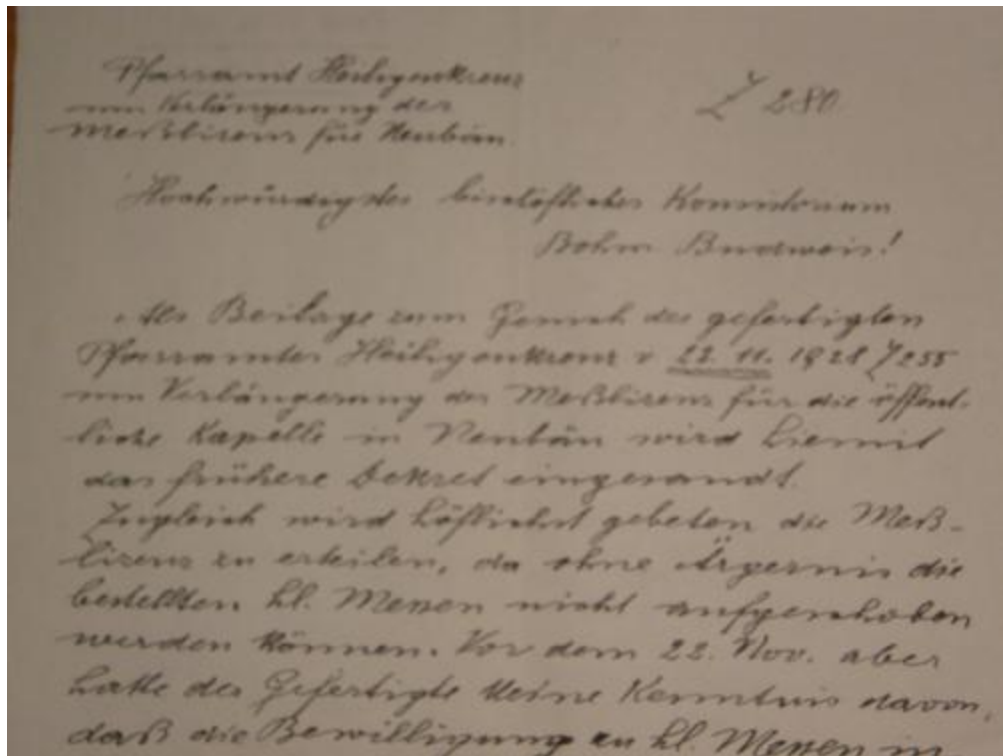
Žádost P. Krölla, OMI, kde prosí ordinát, aby mu dovolil požehnání před Nejsvětější svátostí. Při slavnostech a svátcích, při měsíčních exerciciích, před Popeleční středou a /17. února 1826 papežem potvrzený svátek oblátů a jejich řehole/ poslední den roku - Silvestr, 8 dní po Božím Těle v oktávě Božího Těla a první pátek každého měsíce. P. Kröll, OMI prosí o dovolení v klášterní kapli postavit křížovou cestu.¹²⁷

Korespondence s Biskupstvím 5. října 1925

Představený oblátů v Újezdu svatého Kříže žádá ordinariát, aby dovolil, že mohou být v Újezdu bohoslužby k Nejsvětější svátosti.¹²⁸

26. října 1925 biskupství píše dopis P. Kröllovi, OMI a dovoluje, oč žádal.¹²⁹

Příloha XI.

¹²⁷ SOAT, fond Újezd sv. Kříže, karton 1110, sign.II - 394

¹²⁸ SOAT, fond Újezd sv. Kříže, karton 1110, sign.II - 394

¹²⁹ SOAT, fond Újezd sv. Kříže, karton 1110, sign.II - 394

...
 um Verlängerung der Messlizenz für die öffent-
 liche Kapelle in Neubau wird hiermit
 das frühere Dekret eingezogen.
 Zugleich wird höflichst gebeten die Mess-
 lizenz zu erteilen, da ohne Ungerade die
 bestellten hl. Messen nicht aufgeführt
 werden können. Vor dem 22. Nov. aber
 hatte der Gefertigte keine Kenntnis davon,
 daß die Bewilligung zu hl. Messen in
 Neubau schon am 4. Okt. 1928 erteilt sei.

Post Hoston
 1 Beilage

J. Josef Wimmerich O.M.S.
 Admin.

Kath. Pfarramt Helliggenkreuz
 am 22. Nov. 1935
 L. 255.

Hochwürdigstes
 Bischöfliches Konsistorium
 Böhmen Budeweis!

Das ebefurchtenswürdigste unterzeichnete
 Pfarramt bittet höflichst um Verlängerung
~~der~~ um dauernde Gewährung der
 Messlizenz für die öffentliche Orts-
 Kapelle in Neubau.

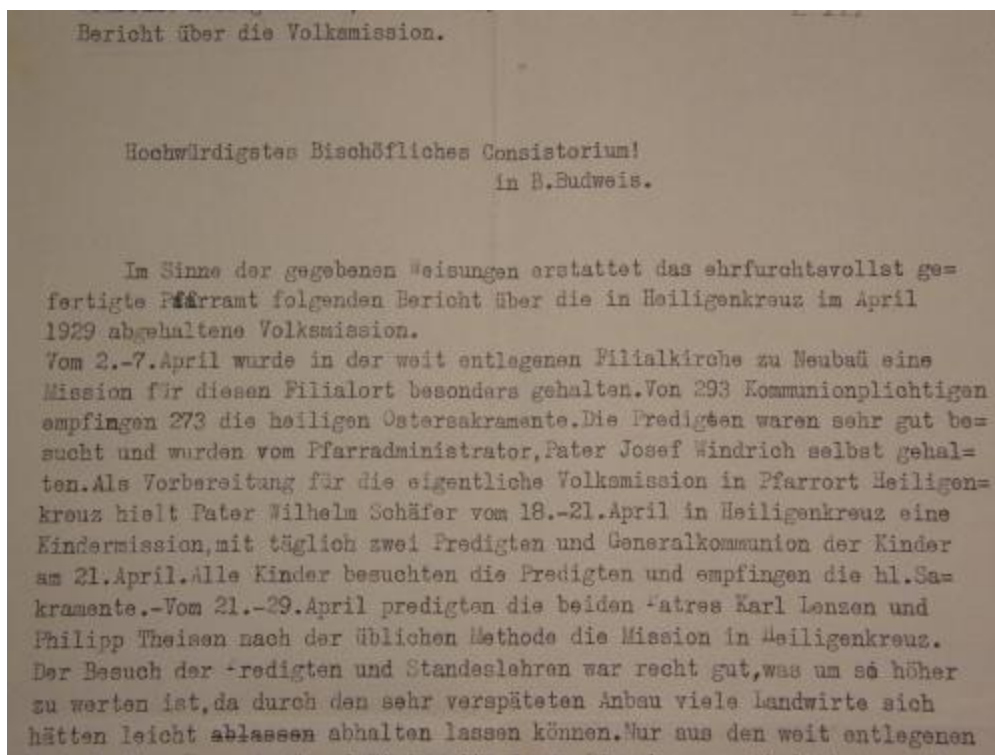
1. Laut Memorialbrosch wurde die Mess-
 lizenz am 4. Okt. 1922 auf sechs Jahre
 gewährt, was erstmal am 27. Mai 1923
2. In Neubau u. Fuchsberg, von wo die Katholiken
 die hl. Messe in Neubau besuchen, sind
 400 Seelen.
3. Die Entfernung von der Pfarrkirche beträgt 6 Km,
 der Weg ist steil u. schwierig. Einkommen arm.
4. Die Kapelle wurde 1913 erbaut und ist in gutem
 Praxzustand.

J. Josef Wimmerich O.M.S.
 Administrant

Z dopisu P. J. Windricha, OMI z roku 1929.

Jako příloha k žádosti z 22.11.1928 prosí, aby bylo dovoleno slavit mši svatou ve vesnici poblíž svatého Kříže. Posílá také dekret. Prosí o udělení licence, neboť mají už napsané mše svaté. P. Windrich, OMI 22.11.1929 nevěděl, že licence skončila. Žádá o znovu udělení od 4. října 1928, kdy licence skončila. Ve vesnici, která patřila k Újezdu svatého Kříže, byla licence udělena v roce 1930. Vesnice ležela 6 km od filiálního kostela. Cesta byla kopcovitá a těžká. Lidé zde byli velmi chudí. Kaple byla postavena v roce 1913 a byla v dobrém stavu.¹³⁰

Příloha XII.

¹³⁰ SOAT, fond *Újezd sv. Kříže*, karton 1110, sign. II - 394

am 21. April alle Kinder besuchten die Predigten und empfingen die hl. Sakramente.-Vom 21.-29. April predigten die beiden Patres Karl Lenzen und Philipp Theisen nach der üblichen Methode die Mission in Heiligenkreuz. Der Besuch der Predigten und Stundeslehren war recht gut, was um so höher zu werten ist, da durch den sehr verspäteten Anbau viele Landwirte sich hätten leicht ablassen abhalten lassen können. Nur aus den weit entlegenen Ortschaften Rosendorf und Wistersitz, deren Einwohner gewöhnlich den näher gelegenen Gottesdienst in Weissensulz besuchen, kamen weniger Leute zur Mission nach Heiligenkreuz.-Im ganzen empfingen 1050 Personen das Sakrament der Buße und 1370 hl. Kommunionen wurden ausgeteilt. Aus den Orten Heiligenkreuz und Dobruken erfüllten 98 % ihre Osterpflicht in der Mission. Ein schöner Erfolg der Mission ist auch die Gründung der Herz-Jesu-Bruderschaft in Heiligenkreuz mit 81 Mitgliedern, welche versprochen allmonatlich die hl. Kommunion zu empfangen.-Der sonntägliche und monatliche Sakramentenempfang hat sich seither sehr gesteigert, waren doch am Herz-Jesu-Fest am 9. Juni ca. 250 Personen bei der hl. Kommunion.

Pfarradministrator:
P. Josef Windrich

Pfarramt Heiligenkreuz, den 9. Juni 1929.

9. června 1929 píše P. Windrich, OMI biskupské konsistoři.

Podle žádosti z roku 1929 o lidové misii. Od 2.-7. dubna byla ve filiálním kostele misie pro filiální místo. 293 lidí mělo povinnost jít ke svatému přijímání. Pouze 273 lidí svatě přijímání přijalo. Kázání bylo velmi dobře navštíveno a P. Windrich, OMI měl kázání, ale ta lidová misie byla ve farním místě v Újezdě. Misie pro děti, každý den dvě kázání a svatě přijímání. Všechny děti navštívily kázání a přijali svátosti. Od 21. dubna do 29. dubna kázali otcové P. K. Lence, OMI a F. Theisen, OMI podle obvyklé metody misie v Újezdu. Kázání a přednášky pro muže a ženy byly velmi dobře navštíveny. Velmi to oceňuje, protože zemědělci měli mnoho práce v této době. Jen z dalekých vesnic přišlo málo lidí. Dohromady přijalo 1050 osob svátost smíření a 1570 osob šlo k svatému přijímání. Z vesnic Újezd a okolí plnili 98 % jejich velikonočních povinností. Pěkný úspěch misie je založený v Bratrstvu Nejsvětějšího srdce Ježíšova v Újezdu. 81 členů, kteří slíbili každý měsíc přijímání svátosti v neděli.¹³¹

¹³¹ SOAT, fond *Újezd sv. Kříže*, karton 1110, sign. II - 394

Příloha XIII.

Unseren Bischof schätzen wir zu sehr, als dass wir Oblaten in Goiau die Gelegenheit des hl. Weihnachtsfestes vorübergehen lassen könnten, um Ew. Exzellenz die aufrichtigsten und ergebensten Wünsche auszusprechen. Möge Ew. Bischoflichen Gnaden das Christkind ein neues Jahr schenken, das frei ist von schweren Sorgen, dafür aber desto reicher an Erfolgen und Freuden.

Wir Ordensleute beten jeden Tag für unseren Bischof. Auch werden wir im neuen Jahre gerade so fleissig wieder am Heil der Seelen arbeiten, wie in der Vergangenheit. Jeder Nationalismus liegt uns ganz fremd, wir sehen nur die Seelen und wo immer wir diesen nützen können, tun wir es mit bestem Willen. - Goiau erlebte im vergangenen Jahr einen grossen Aufschwung der Wallfahrt. Hochwürdigster Herr kamen ja selbst im Oktober zu uns. Auch sind wieder für das Frühjahr viele Missionsarbeiten in der Diözese angemeldet. Manche sogar für das Jahr 1932.

len. - Goiau erlebte im vergangenen Jahr einen grossen Aufschwung der Wallfahrt. Hochwürdigster Herr kamen ja selbst im Oktober zu uns. Auch sind wieder für das Frühjahr viele Missionsarbeiten in der Diözese angemeldet. Manche sogar für das Jahr 1932. So ist Goiau für uns eine Stätte vieler, beglückender Arbeit geworden. - Die Verhandlungen mit den Boromäerinnen sind soweit gediehen, dass es wohl im nächsten Jahr noch zu einer Niederlassung derselben in Goiau kommen soll. Es soll zuerst ein Kindergarten werden. Dann wollen wir die Exerzitien einrichten und dazu sollen uns die Schwestern die beste Hilfe werden.

Indem ich Ew. Exzellenz bitte unser Kloster und unsere Arbeiten in Goiau zu segnen, verbleibe ich mit den ehrerbietigsten Grüssen

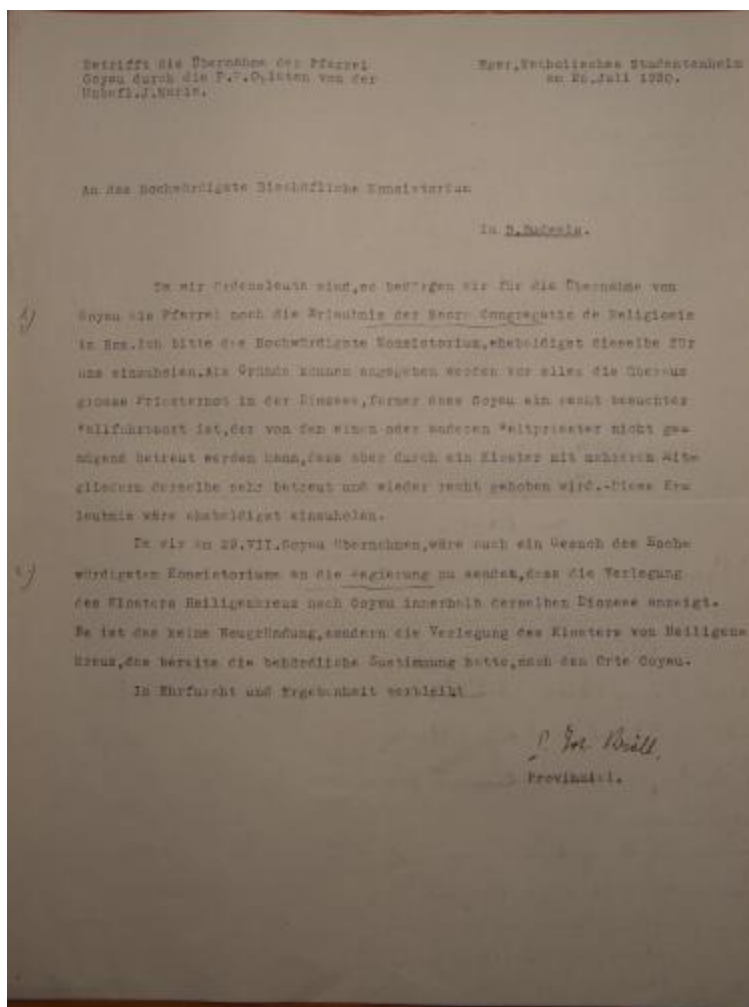
P. Kröll

Provinzial.

20.12.1931 píše provinciál Kröll, OMI otci biskupovi dopis, kde uvádí, jak si váží

nejdůstojnější milosti. Posílá přání do Nového roku. Popisuje, jak se řeholníci každý den modlí za biskupa. Popisuje úspěšné působení v Kájově a další misijní práce pro diecéze pro rok 1932. Mluví o příchodu boromejek do Kájova a stavbě školy a exercičního domu.¹³²

Příloha XIV.

25. června 1930 píše P. Kröll, OMI konsistoři

Prosím konsistoř, aby opatřila souhlas, že obláti můžou užívat Kájov. Důvodem je málo kněží. Kájov je poutní místo, které je velmi navštěvováno a jeden diecézní

¹³² SOAT, fond *Obláti Kájov*, karton 1679, sign. VI-E-14, nečíslováno

kněz nestačí. Obláti vezmou od 29.7.1930 Kájov do užívání. Bylo by nutné, aby konsistoř dala na vědomí vládě, že Újezd sv. Kříže je přesunut do Kájova. Není to nový dům je to jen přesun.¹³³

Příloha XV.

V Břežanech 25. VII. 1930.

Milý pane kancléři!

Z přiloženého listu P. Krölla, provinciála Obláti, se dozvíte, že Vás 29. VII. v Budějovicích navštíví za příčinou převzetí fary kájovské. Upozorněte ho laskavě na vše potřebné a odevzdejte mu pro o. generála list o předání kájovské fary kongregaci oblátů – za případu odevzání p. p. provinciála bude mít každý pravou zodpovědnost za odevzání.

Připravte: Dle ústky a vizuálně a porovnáte se do Dni organizace p. p. n.

Váš biskup
Šimon Bárta

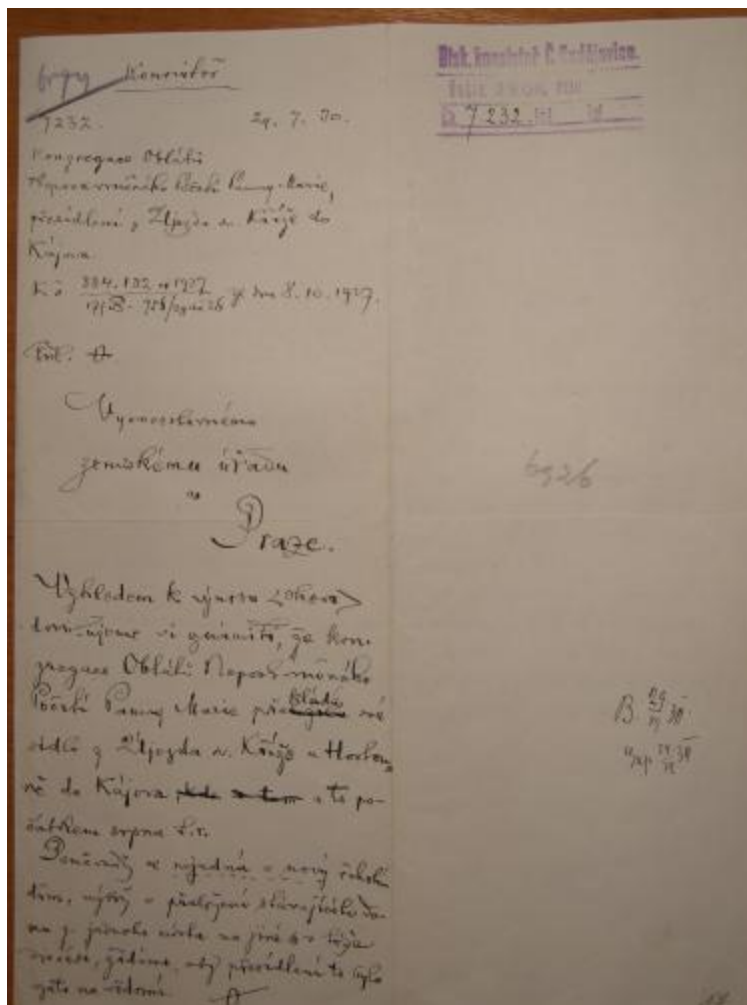
V Břežanech 25.7.1930 biskup Šimon Bárta píše svému kancléři:

„Milý pane kancléři, z přiloženého listu P. Krölla, OMI se dozvíte, že Vás 29.7.1930 v Budějovicích navštíví za příčinou převzetí fary kájovské, upozorněte ho laskavě na vše potřebné a odevzdejte mu pro o. generála list o předání kájovské fary kongregaci oblátů“.¹³⁴

¹³³SOAT, fond Obláti Kájov, karton 1679, sign.VI-E-14

¹³⁴ SOAT, fond Újezd sv. Kříže, karton 1110, sign. II - 394

Příloha XVI.

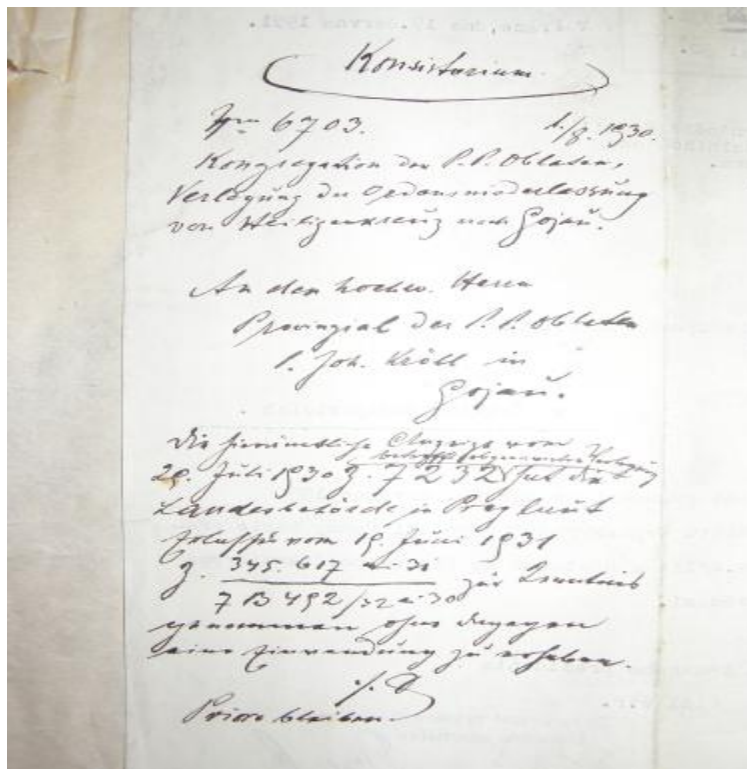
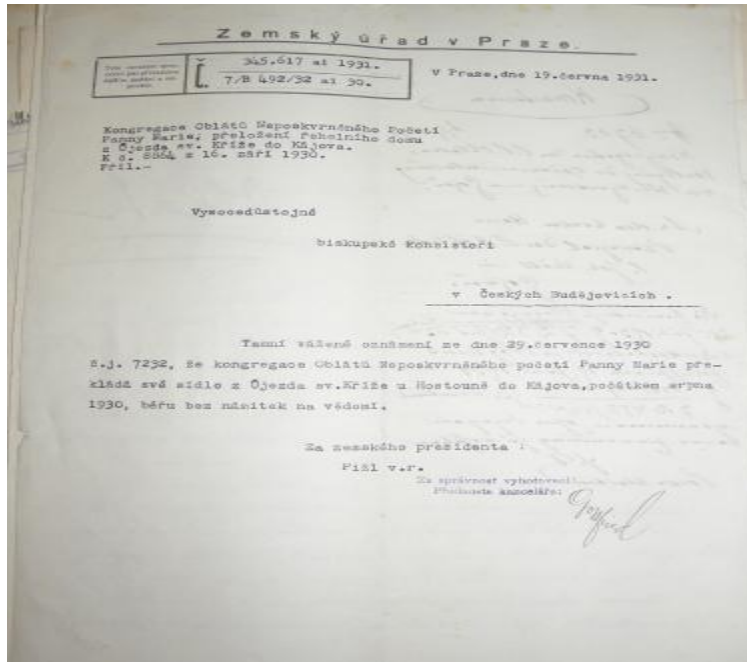

Dne 29.7.1930

Konsistoř v Českých Budějovicích píše Vysoce slavnému zemskému úřadu v Praze: „Dovolujeme si oznámit, že kongregace oblátů Neposkvrněného Početí Panny Marie, překládá své sídlo z Újezdu sv. Kříže do Kájova a to počátkem srpna tohoto roku. Nejedná se o nový řeholní dům, ale o přeložení stávajícího domu z jednoho místa na jiné v téže diecézi, žádáme, aby přesídlení bylo vzato na vědomí.“¹³⁵

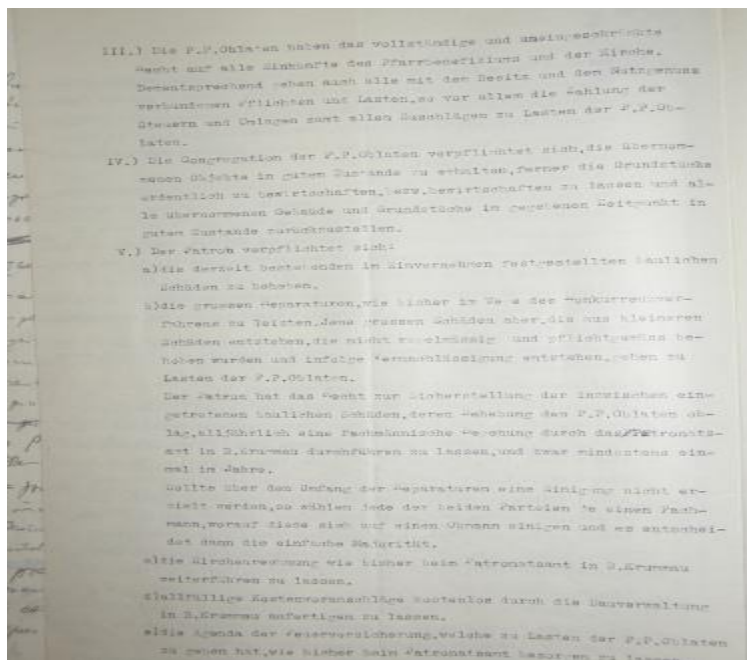
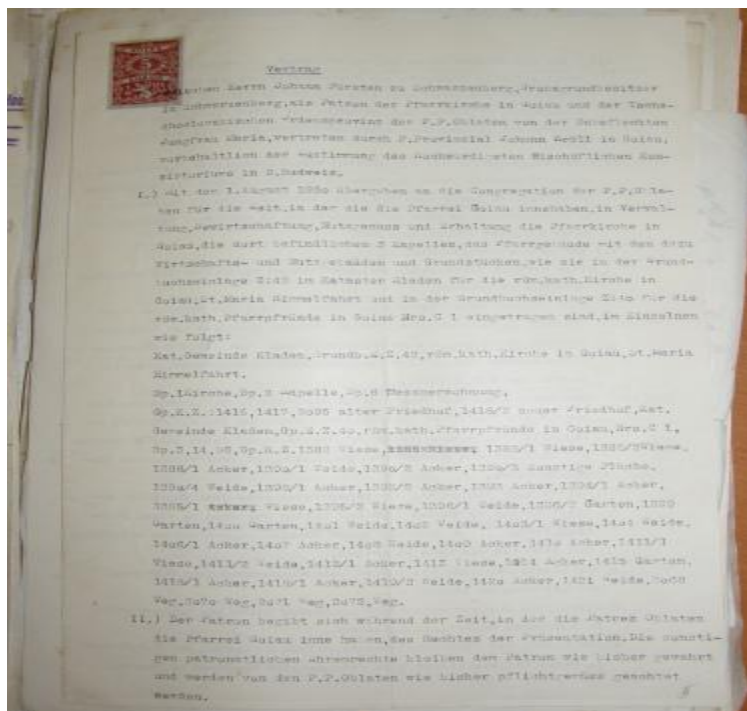
¹³⁵ SOAT, fond Obláti Kájov, karton 1679, sign.VI-E-14

Příloha XVII.

1.8.1930 Zemský úřad posílá dopis o ukončení působení oblátů v Újezdu svatého

Příloha XVIII.

III.) Die P.P.Obisten haben das vollständige und ausschließliche
 Recht auf alle Einkünfte des Patronatsstiftes und der Kirche.
 Dem Patronat steht überdies nach wie vor die Besorgung der
 geistlichen Pflichten und Kosten, so wie alle die Zahlung der
 Steuern und Belastungen samt allen Ausgaben zu Lasten der P.P.Ob-
 isten.
 IV.) Die Congregation der P.P.Obisten verpflichtet sich, die übertrage-
 nen Objekte in gutem Stande zu erhalten, ferner die Grundstücke
 ordentlich zu bewirtschaften, ihre Bewirtschaftungen zu lassen und al-
 le übertragene Gebäude und Grundstücke in gutem Stande zu erhalten.
 V.) Der Patron verpflichtet sich:
 a) alle bereits bestehenden im kirchlichen Besitz befindlichen
 Gebäude zu erhalten.
 b) alle neuen Reparaturen, wie auch die des Patronatsver-
 trages zu leisten, sowie Kosten zu tragen, die aus kleineren
 Schäden entstehen, die nicht regelmäßig und pflichtgemäß be-
 wahren wurden und infolge Vernachlässigung entstehen, so wie zu
 Lasten der P.P.Obisten.
 Der Patron hat das Recht zur Abwehrstellung der im kirchlichen ein-
 gesetzten kirchlichen Gebäude, deren Erhaltung dem P.P.Obisten ob-
 liegt, allerdings eine vorbeugende Besichtigung durch den Patronat-
 stift in Uebereinstimmung zu lassen, und zwar mindestens ein-
 mal im Jahre.
 Sollte über den Umfang der Reparaturen eine Meinungsverschie-
 dung entstehen, so sollen beide der beiden Parteien in einem Sach-
 verstande, welcher sich aus beiden Parteien bilden und es entschei-
 den über die erforderliche Maßnahme.
 Diese Vereinbarung ist immer beim Patronatstift in Uebereinstimmung
 zu lassen.
 Die kirchlichen Grundbesitzverhältnisse unter der Verwaltung
 des Patronats zu lassen.
 Alle Kosten der Verwaltung, welche zu Lasten der P.P.Obisten
 zu gehen, wie auch die Kosten des Patronatsstiftes, so wie zu lassen.

VI.) In künftigen Änderungen an dem gegenwärtig bestehenden Gebäu-
 den sind die P.P.Obisten nur mit Zustimmung des Patronats berechtigt
 und haben die für die Kosten voll verantwortlich, welche nicht aus
 der Beschaffenheit der Gebäude resultieren, sondern aus dem Patronat
 resultieren, oder aus dem Recht der, bei der kirchlichen Beschaffenheit
 zu verändern, kann nach seiner Zustimmung solche Änderungen abgelehnt
 über seine Abweisung überlassen werden.
 VII.) Die P.P.Obisten verpflichten sich, auch bei der Schaltung der Ge-
 bäude, bei allen kirchlichen Ge- und Hauptteilen der kirchlichen
 Wert des Hauses nicht beeinträchtigt wird.
 VIII.) Die P.P.Obisten legen über die Verwaltung, soweit diese
 nicht vom Patronatstift getrennt wird, nur ihren höheren Ob-
 eren Rechenschaft.
 IX.) Über die bei der Übernahme vorhandenen Schulden wird ein eigenes
 Inventar aufgestellt und als integrierender Teil dieser Vereinbarung
 beigefügt.
 Die Vertragsunterzeichnenden:
 Diese das Patronat: Der Patron wird bestätigt unregelmäßig der
 Kirche, die Änderungen notwendig gewordenen Regelung
 der Patronatsverhältnisse.
 Schwarzenberg, den 10. September 1930.
 Für die hochschlesische Ordensprovinz der P.P.Obisten und der
 Oberleichen Jungfrau Maria:
 P. Fr. Kröll, General
 Hluboké, am 1. August 1930.

Smlouva z roku 1930 mezi knížetem Schwarzenbergem, podepsaná v Hluboké nad Vltavou dne 3. září a P. Kröllem, OMI v Kájově dne 1.8.1930

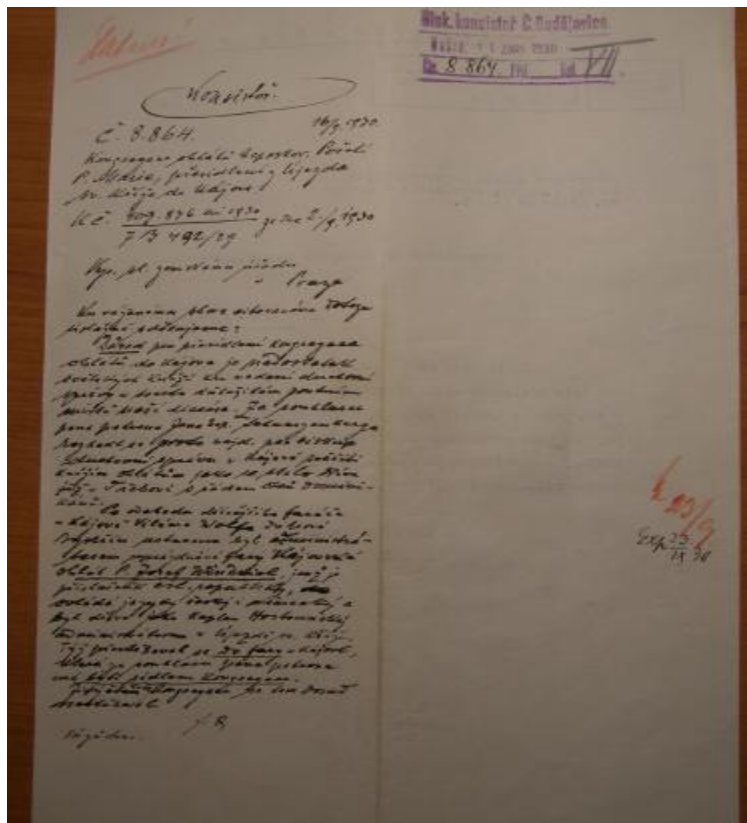
Od 1.8.1930 dostanou obláti pro dobu, když budou mít farnost Kájov .Budou mít na starosti hospodaření, právo užívání, ale také povinnosti starat se o farnost Kájov. V Kájově tři kaple.Vše, jak je ve výpisu z Katastrálního úřadu. Kaple, byt

kostelníka, starý hřbitov, nový hřbitov. Majetek v Kájově jako louky, pole, pastviny, zahrada.

Patron pro dobu, když obláti jsou v Kájově zřídka se práva navrhopat faráře.

Ostatní čestná práva patrona mu zůstávají. Otcové obláti mají všechno právo na zisky, ale také mají povinnosti platit daně. Pozemek aby byl dobře obhospodařován a budovy, aby byly v dobrém stavu. Patron má právo každý den nechat úředníky podívat se, zda je vše v pořádku. Účetnictví farnosti bude jako předtím v patronově úřadu v Českém Krumlově. Obláti vezmou na sebe tu povinnost, aby zůstala kulturní hodnota. Pro nábytek bude vlastní inventář.¹³⁷

Příloha XIX.

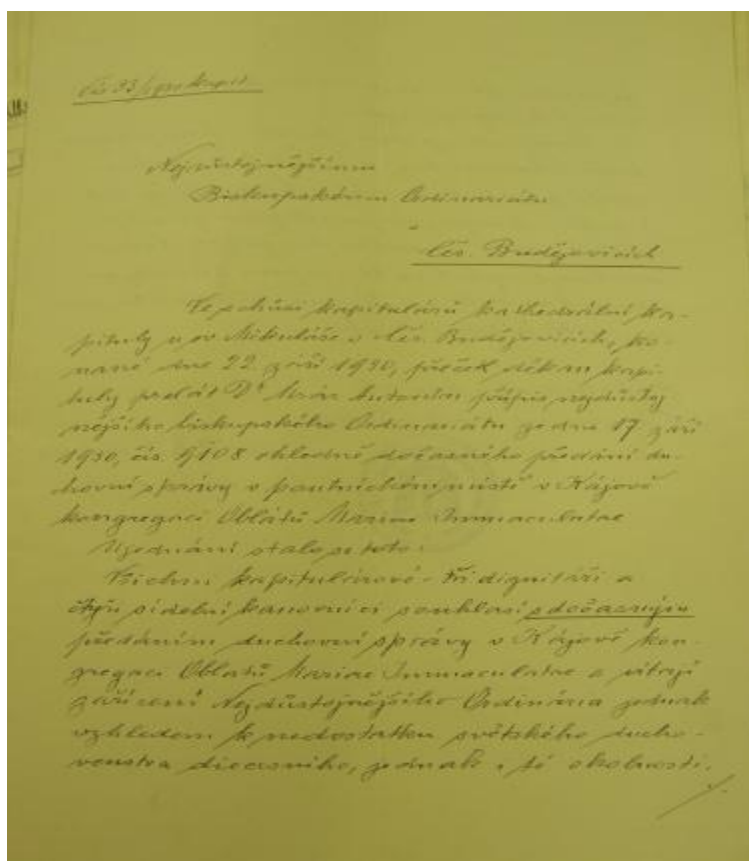
19.9.1930 konsistoř píše zemskému úřadu v Praze

Uvádíme důvody pro přesídlení kongregace oblátů do Kájova. Je nedostatek

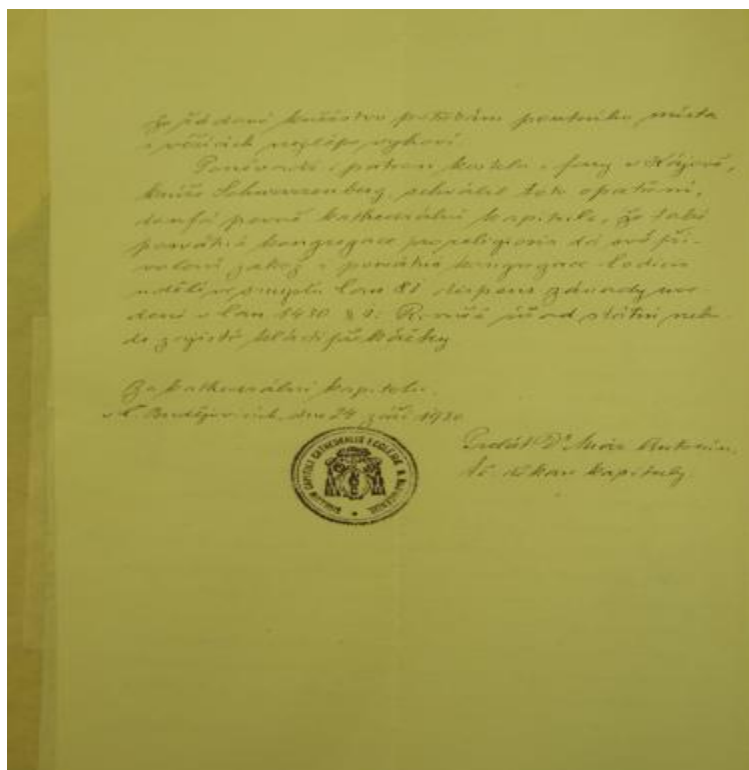
¹³⁷ SOAT, fond *Obláti Kájov*, karton 1679, sign.VI-E-14

světských kněží v naší diecézi. Za souhlasu pana patrona jsme se rozhodli duchovní správu v Kájově svěřit kněžím oblátům. Administrátorem kájovské fary je ustanoven P. Josef Windrich, OMI, který je příslušník Československé republiky, ovládá jazyk český i německý a byl dříve jako kaplan a administrátor v Újezdě sv. Kříže. Přestěhoval se do fary v Kájově, která se souhlasem patrona má být sídlem kongregace. Jiný kněz kongregace se tam nenastěhoval.¹³⁸

Příloha XX.

¹³⁸ SOAT, fond *Obláti Kájov*, karton 1679, sign. VI-E-14

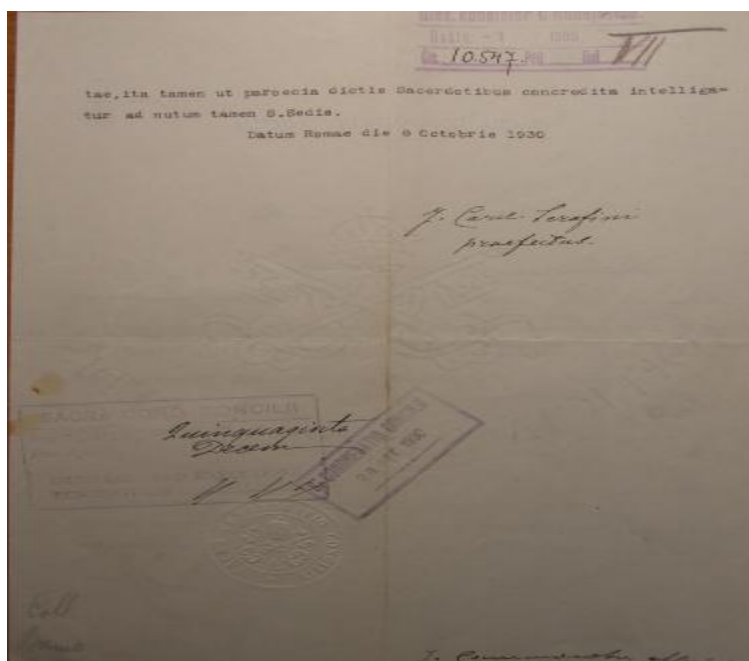
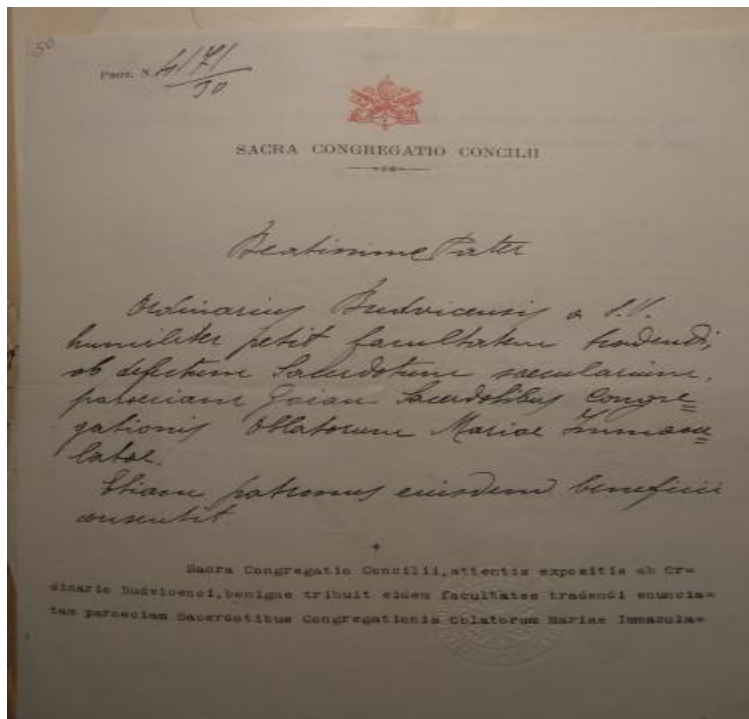

Dopis ze dne 24. září 1930 adresovaný Biskupskému ordinariátu
od Preláta Dr. Mráze Antonína, děkana kapituly

Na schůzi kapituly u sv. Mikuláše v Českých Budějovicích, konané dne 22. září 1930, přečetl děkan kapituly prelát Dr. Mráz Antonín přípis nejdůstojnějšího biskupského Ordinátu ze dne 17. září 1930, ohledně dočasného předání duchovní správy v poutním místě v Kájově kongregaci oblátů *Mariae Immaculatae*. Všichni kapitulárové a čtyři sídelní kanovníci souhlasí s dočasným předáním duchovní správy v Kájově kongregaci oblátů *Mariae Immaculatae* a vítají zařízení nejdůstojnějšího Ordináta jednak vzhledem k nedostatku světského duchovenstva diecézního, jednak i té okolnosti, že řádové kněžstvo potřebám poutního místa i věřících nejlépe vyhoví. I patron kostela kníže Schwarzenberg schválil toto opatření.¹³⁹

¹³⁹ SOAT, fond *Obláti Kájov*, karton 1679, sign. VI-E-14

Příloha :XXI.

8. října 1930 v Římě píše kardinál Serafini, prefekt kongregace.

Svatá kongregace v Římě píše Ordinátu v Českých Budějovicích. Ordinát potvrdí

svěření Kájova oblátům a patron souhlasí. Kongregace v Římě také souhlasí.
30. října 1930 se smlouva dostala na biskupství.¹⁴⁰

¹⁴⁰SOAT, fond *Obláti Kájov*, karton 1679, sign.VI-E-14

Příloha XXII.:

Bruna Braného a Josefa Kilewajny
V těchto poválečných letech působili v orlovské
farnosti dva němečtí Obláči: P. Karel Hahn
P. Siegfried Herlt. Když jsem jim ministroval a
mým vzorem do té míry, že jsem se rozhodl
se knězem. Oblátem. Škali jsme si kufry a o
do Klajova, kde jsme vstoupili do noviciátu.
v klášterní kapli při mši sv. 1.11.1947 do ru
provinciála P. Jana Štroky složili slib č
poslušnosti a chudoby na dobu jednoho r
Obláčky a slibu zúčastnili st i naši pod
spolu s manželky Kropáčových t.j. kucharink
Josefina a její manžel p. Alois Kropáč - kost
On nám skoro denně vypravoval jak se mo
večer sám na kůru a slyší hlasy andělů
ho povzbuzují k modlitbě. Kucharinka Jos
kterou jsme měli rádi jako svou vlastní
maminku, nám zůstala v paměti, neby
nás naučila překrásnou písničku v něm
Mein Vater ist gestorben meine Mutter
im Grab. Wie ein Weislein bin ich geworden
weil ich niemand mehr hab.

Dopis Bruna Braného ze dne 20.10.2010

Příloha XXIII: Chronologický přehled života Evžena de Mazenod

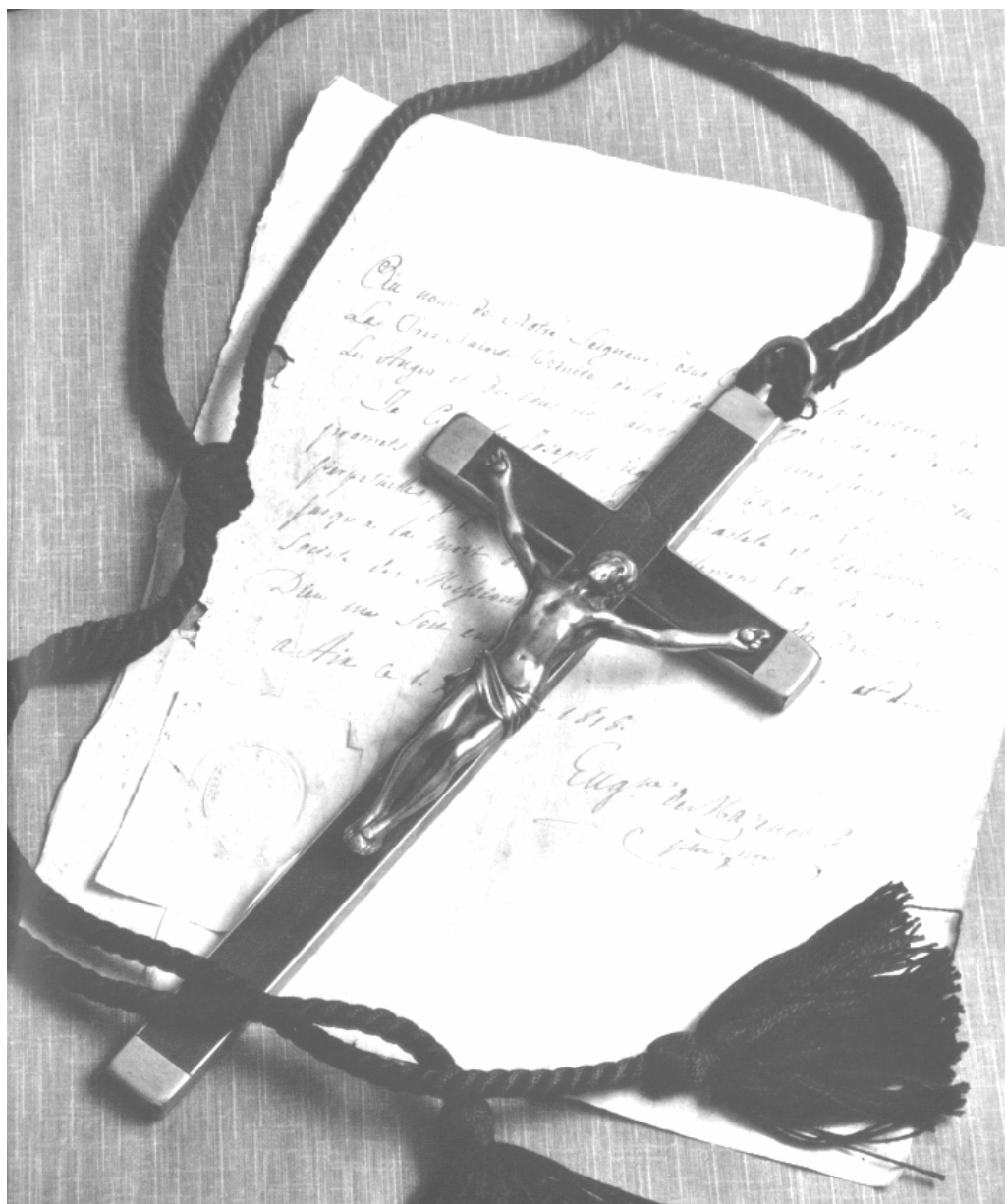
1. srpen 1782	Aix-en-Provence – narození
2. srpen 1783	Aix-en-Provence, kostel sv. Magdalény – křest
1789-1791	škola – College de Bourbons v Aix
duben 1791	začátek exilu, s otcem prchá do Nice (tehdy Itálie)
září 1791	studia – vstupuje na Collegio dei Nobili v Turíně
5. duben 1792	první sv. přijímání – Turín
3. červen 1792	biřmování
2. květen 1794	z Turína utíkají před vojsky do Benátek
11. listopad 1797	další útěk do Neapole
3. leden 1799	Palermo
říjen 1802	návrat do Francie
3. leden až 3.říjen 1805	cesta do Paříže
1807	začíná pracovat jako laik ve vězení
12. říjen 1808	vstupuje do semináře Saint Sulpice v Paříži
21. prosinec 1811	kněžské svěcení v Amiens
1812-1816	první služba v Aix (vězni, mládež, venkované, chudí dělníci, sluhové mluvící provensálsky...)
25. leden 1816	zakládá Misionáře Provence
3. - 16. leden 1818	sepisuje první řeholi v Saint-Laurent-du-Verdun
1. listopad 1818	složení prvních slibů v komunitě
6. červenec 1823	generálním vikářem v Marseille
17. únor 1826	schválení řehole a kongregace OMI papežem Lvem XII
1. říjen 1832	titulárním biskupem v Icosii papežem Řehořem XVI
9. duben 1837	biskupem v Marseille
1841	posílá první misionáře mimo Francii (Kanada)
8. prosinec 1854	účastní se v Římě vyhlášení dogmatu o Neposkvrněném početí P. Marie

24. červen 1856	jmenován senátorem
26. srpen 1859	navržen na kardinála
21. květen 1861	umírá v Marseille
19. říjen 1975	blahořečení - Pavlem VI.
3. prosinec 1995	svatořečení - Jan Pavel II.

Přílohy

Obrazové přílohy

Příloha I.

Oblátský kříž

Příloha II.

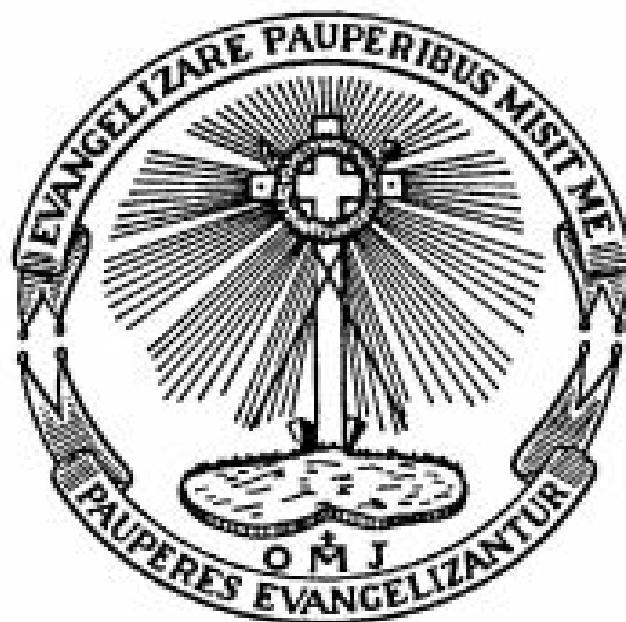
Mapa s vyznačenými městy, kde obláti zakládali své domy.
ECKLBAUER G. ČSR – *Provinz der Oblaten M. I.*, str.184

Příloha III.

Řeholní oděv obláta

Příloha IV:

Znak oblátů

Příloha V.:

Deska na Klokotském klášteře. Foto vlastní

Příloha VI:

Svatý Evžen de Mazenod

Příloha VII:

Novicové Bruno Branny a Josef Nalewajka

Příloha VIII:

Provinciál P. Straka, OMI a novicmagister P. Windrich, OMI s novici

Příloha IX:

Klášter ve Varnsdorfu

Příloha X:

Kostel oblátů ve Fryšavě

Příloha XI.:

Řadové gymnázium v Teplé

Příloha XII:

Klášter oblátů ve Staré Vodě

Příloha XIII:

Klášter oblátů v Chebu

Příloha XIV:

Náhrobní kámen P. Jana Straky, OMI

Abstrakt

RŮŽIČKOVÁ J. *Historie oblátů v Českých zemích od roku 1911-1950*. České Budějovice 2011. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích. Teologická fakulta. Katedra církevních dějin. Vedoucí práce prof.ThLic. PaedDr. Martin Weis, Th.D.

Klíčová slova: Svatý Evžen, kongregace, obláti, rok 1911-1950, lidové misie, obláti v letech 1911-1950 (činnost oblátů, duchovní, pastorační a misijní činnost), Straka, Mathuni, Branny, Nalewajka, Chvála, Kácl, Kröl, Haim, Käsman, Windrich, Kájov, Varnsdorf, Fryšava.

Práce se zabývá historií a činností oblátů v letech 1911-1950. Krátce popisuje vznik kongregace, příchod oblátů a činnost oblátů do roku 1950. Následuje vhléd do kontextu dějin v uvedené době. Nejobsáhlejší část práce pak tvoří působení oblátů a jejich správu farností v letech 1911-1950. Cílem je přiblížit a popsat duchovní správu a život oblátů. Pohled na významné osobnosti z řad oblátů ukazuje význam této kongregace, důležité události a celkový profil farností, které obláti spravovali. Potvrzuje se, že význam této kongregace a v této práci zmíněných oblátů vysoce převyšoval běžné správce farností.

Abstract

Růžičková J. The activities of the Oblates in the Czech lands in 1911 - 1950. České Budějovice 2011. The University of South Bohemia in České Budějovice. The Faculty of Theology. The Department of Church History. The leader of the work prof. ThLic. PaedDr. Martin Weis, Th.D.

Key words: St Eugen, congregation, the Oblates, the years 1911 - 1950, popular missions, the Oblates in 1911 - 1950, (the activities of the Oblates, spiritual, pastoral, missionary activities), Straka, Mathuni, Branny, Nalewajka, Chvála, Kácl, Kröl, Haim, Käsmann, Windrich, Kájov, Varnsdorf, Fryšava.

The work deals with the activities of the Oblates in 1911-1950. It briefly describes the establishment of the congregation, the arrival of the Oblates and the activities of the Oblates to 1950. The insight into the context of the history at that time follows. The most extensive part of the work describes the activities of the Oblates and their administration of parishes in the years 1911-1950. The aim is to introduce and describe the spiritual administration and the life of the Oblates. The view on the significant personalities among the Oblates illustrates the importance of this order, important events and the overall profile of the spiritual administrators of the parishes administered by the Oblates. This confirms that the importance of the Oblates surpassed the ordinary parish administrators.